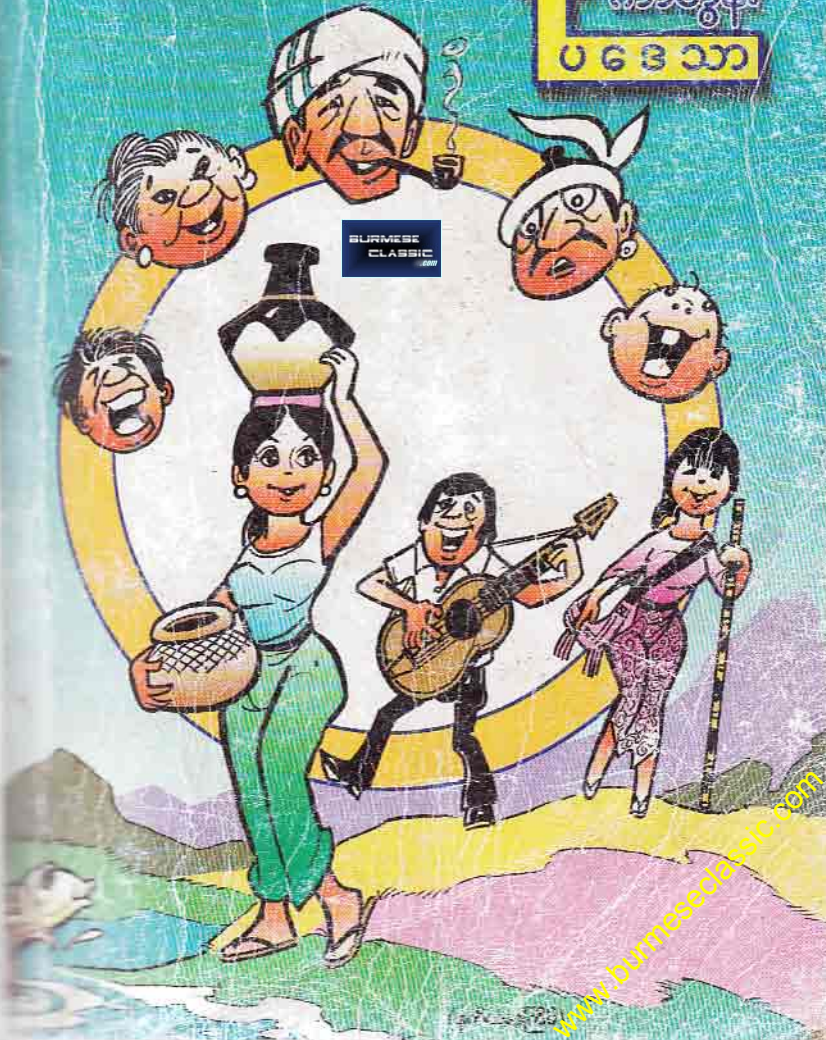

ကား
ဦးလှသိန်း

ပုမာ

ကာတွန်း
ပဒေသာ

BURMESE
CLASSIC

BURMESE
CLASSIC

အမှာ

ကာတွန်းရုပ်ပြောင်
 စာပေဆောင်၍
 အမှောင်ပယ်ခွင်း
 အလင်းရောင်ဖြာ
 ရယ်စရာဖြင့်
 စုံစွာရသ
 နှလုံးလှသည်
 သုတမင်္ဂလာ
 ပို့ပမာ

'နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံး' ဆိုသော စကားပုံကား လူလူချင်း ပြောဆိုဆက်ဆံရာတွင် အလွန်အရေးကြီးလှသည်။

'နှုတ်တစ်ရာ' ဆိုသည်မှာ စကားများခြင်း၊ စကားဖောင်ခြင်း၊ အနှစ်သာရ မရှိသော၊ အဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့သော စကားများကိုသာ ပြောဆိုခြင်း၊ ခေတ်စကားနှင့်ဆိုသော် လေများခြင်းပင်တည်း။

ပြောလိုသော အကြောင်းအရာ၊ ဆိုလိုသော ကိစ္စကို စကားလုံး တစ်ရာဖြင့် ချဲ့ထွင်၍ ပြောဆိုသော်လည်း စာ တစ်လုံးတည်းနှင့် ကိုးကား ဖော်ပြလိုက်ရုံဖြင့် ပြီးပြည့်စုံနိုင်ကြောင်းကို 'နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံး' ဟူသော စကားပုံကလေးဖြင့်ပင် တင်ပြပါက အလွန် ထက်မြက်လှသည်။ အချုပ်ဆိုသော် 'နှုတ်တစ်ရာ' ထက် 'စာတစ်လုံး' က ထက်မြက်သည်။ တန်ဖိုးရှိသည်။

ဤ စာတစ်လုံးဆိုသည်တွင် စကားပုံလည်း ပါဝင်ပါသည်။ စကားပြောရာတွင် အများကြီး ပြောစရာမလိုဘဲ စကားပုံနှင့်သာ ထည့်ပြောလိုက်မည်ဆိုပါက အလွန်ထိရောက်လှပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်များ၊ အထူးသဖြင့် ကလေးသူငယ် များ စကားပုံနှင့် ပြောနည်းဆိုနည်း၊ ရေးသားနည်းများကို သိရှိစေရန် ကာတွန်းဇာတ်လမ်းများဖြင့် ရေးဆွဲတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အလိမ္မာစာမှာရှိသည်ဟူလို
 ကာတွန်း ဖေသိန်း

ပုံပမာ ကာတွန်း(လစဉ်)ထုတ်မှ စကားပုံ ကာတွန်း ဇာတ်
လမ်းများ -

- (၁) မြတ်ရေစင်
(ရေစကားပုံများ)
- (၂) အမြင်နိုး ခရီးဝေးသည့်တောင်
(တောင်စကားပုံများ)
- (၃) အိုးနှစ်လုံး
(အိုးစကားပုံများ)
- (၄) ခွေးသူခိုး
(ခွေးစကားပုံများ)
- (၅) အရက်အိုး
(အိုးစကားပုံများ)
- (၆) မာတာပီတုဂုဏော
(ဆင်စကားပုံများ)

မေတ္တရေစင်

၁၉၉၉ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ

စာမူခွင့်ပြုချက်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုအမှတ်

မျက်နှာဖုံးသရုပ်ဖော်

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

အဖုံးပုံနှိပ်သူ

ထုတ်ဝေသူ

တန်ဖိုး

- ၁၉/၉၈(၁)
- ၇၀၂/၉၈(၉)
- ကာတွန်းဖေသိန်း
- တောက်တောက်ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်
၃၃လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ကျောက်စိမ်းအော့ဖ်စက်
၃၃လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
- ဦးဖေသိန်း
ရုပ်ပြောင်စာပေ(၀၈၁၄၄)
၅၆၈၊ မာလကာခြံ၊ ၁၀ ရပ်ကွက်၊
လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၃၀၀၂၁
- ၅၀၀ ကျပ်

BURMESE CLASSIC

"အတကရေ"

အတက အတက၊ ရေသီတာကို
သဟာအပေါင်း၊ သွန်းကာလောင်းအံ့
အကြောင်းသို့ သွန်း ကျွန်ုပ်ကျွန်ကို
ဖျက်ရန်သူတို့ ခေါ်ဘိ၏။ "

သဟာ သဟာ၊ မခေါ်လျာနှင့်
သံသာလောက၊ ကျွန်ဘဝ၌
ချမ်းမြေ့စည်လင်၊ ကျွန်ရေစင်ကို
သွန်းချင်တယောက် တည်း၌၏။ "

ဘဇာ ဘဇာ၊ မေးသောခါဝယ်
ဝေးမှာခံနေ၊ ကျွန်သက်ဝေဟု
အဖြေပေးမည်၊ တေးပြန်စုန်စုန်
မတည်နှစ်ခွ၊ ကျွန်တို့မူ ကြောင့်
နှုတ်အံ့၍သာ နေမိ၏။ "

မင်းသူဝဏ်
(၂၂၊ ၄၊ ၃၃)

ကာတွန်း ဦးဖေသိန်း

ကျွန်ုပ်တို့ ပီတောက်ပင်၏အဖူးအဖွင့်တို့ကား
မနက်ဖြန်ကျရောက်မည်သဖြင့်အခါကိုစောင့်ကြို
လျက်ရှိသည်။

အိမ်ကလေး၏
တဘက်ခန်း၌အိမ်ရှင်
ဘကြီးပြုံးနှင့်ဇော်ဇော်
တို့နေကြကာ...

တဘက်ခန်းကစကား
ပြောသံကိုတဘက်ခန်းက
ကြားရသည်အတိုင်း...

သူတို့လည်းသင်္ကြန်ကို
ကြိုဆိုရင်းအတားရောက်
ဆွေးနွေးနေကြသည်။

စကားပုံ - ပုံပမာ

ဘကြီးပြုံးရေ-
မနက်ဖြန်သင်္ကြန်
ကျပြီဆိုတော့..

ကျွန်တော်တော့
ပျော်ရအုံးမယ်
ဗျ-

အရူးထမယ်
ပြောစမ်းပါ
ဖိုးဇော်ရာ..

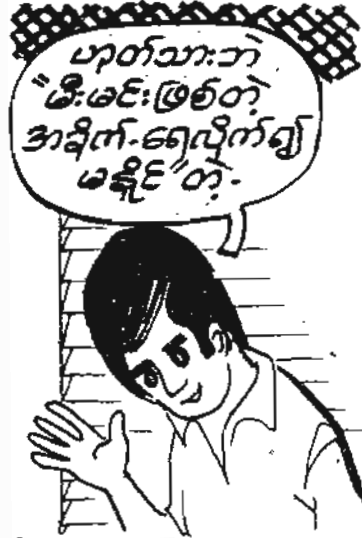

ကဲ..မနက်ဖြန်-ငါ
ပထမဆုံးလောင်းမဲ့
လူဟာ-ဘယ်သူပဲ
သိလား..

ဘာလဲ-ဖိုးဇော်-နှင့်
မနက်ဖြန်ပထမဆုံး
သန္တာကိုရေကန်တော့
မလို့မဟုတ်လား

ကြည့်ကြ
သေးတာပေါ့
ဟီဟီ

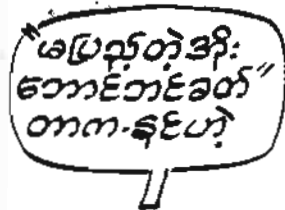

"တောကောင်းလျှင်
ရေကောင်း...လို့
ဆိုထားလို့"

ရေရှာရင်
တွေ့မှာပေါ့
ကွာ-

ချေးကိုင်မိတဲ့လက်
ဖြိုးနဲ့-ရေရှာရင်း
"တံလျှပ်ကိုရေထဲ
ရွေ့သမင်အလိုက်မှာ"
မှာစိုးလို့ပါ-

အို-လီးဒေါ်မြကလဲ
သူ့ခမာ"ချေးခြောက်
ရေနှိုးသလို"ဖြစ်
နေမှာပေါ့!

ငါကလဲ..
နင့်ဇာတ်ကြောင်း
တွေကို-တကယ်
"ချေးခြောက်ရေနှိုး"
ပြချင်တာ

"ရေငြိမ်လျှင်
ရေပုပ်အိ..တဲ့
ရေကောင်းမတွေ့တောင်
ရေပုပ်တော့တွေ့မှာ
ပေါ့.."

ဒီတော့ချေးကိုင်မိတဲ့
လက်ကို-ရေပုပ်ထဲ
မှာဘာ-စိမ်ပေါ့!
ဖိုးဖော်ရာ..

ပေါ့!

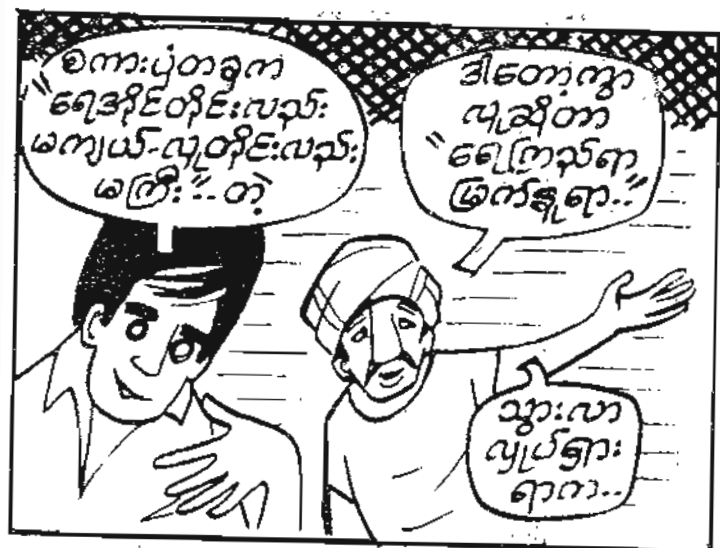

အိုင်တွေရှင်း-ခြောက်
ဆေးဆေး-ချေး
ခြောက်ဘဲနှိုးနှိုး

ရေကုန်-အိုင်လျက်
နဲ့တော့-တွေ့မှာ
သေချာတယ်..

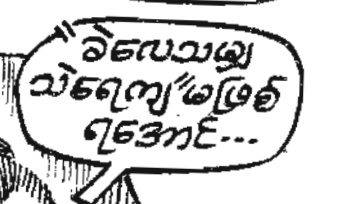
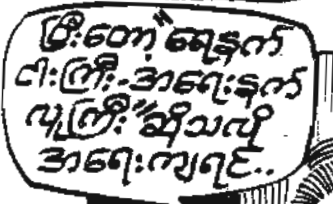
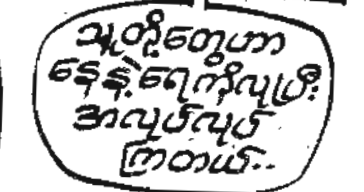
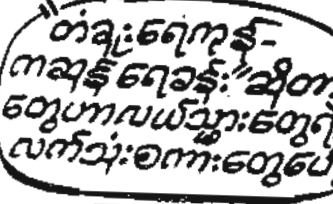

ကျွန်ုပ်အိုင်ထဲက
ငါး-စားလို့လျှင်
ကျွန်ုပ်ရေအိုင်ကို
ပြုပြင်ပါတ်

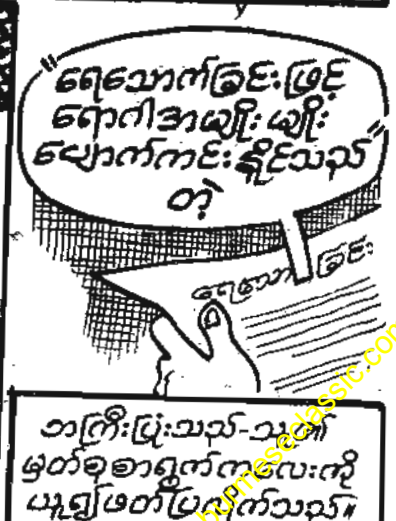

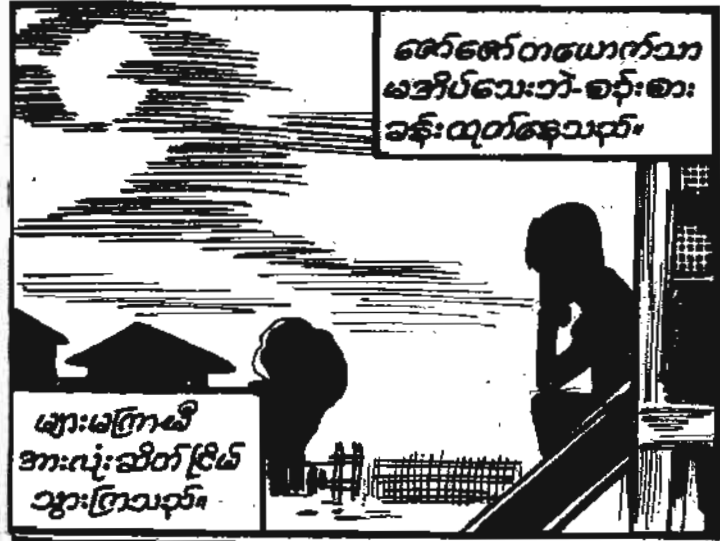

ရေသောက်ခြင်းဖြင့်ရောဂါဝေဒနာများကိုပျောက်ကင်းစေသည်သာမကလူ့ကိုကျန်းမာစေပြီးချီအလှပစွာစေနိုင်သည်။

အထူး၌အမွေးအမျှင်လေးများသည် သွေးများကိုအစဉ်ထုတ်လုပ်ပေးသဖြင့်အူကိုနေ့စဉ်ရေဖြင့်ဆေးချပေးခြင်းအားဖြင့်သွေးသားတို့သည်အမြဲသန့်စင်နေလေသည်။ သွေးသားသန့်စင်နေသောကြောင့်ရောဂါကင်းစေသည်။ ထို့ကြောင့်လူသည်နေ့စဉ်နံနက်တိုင်းရေငါးဆယ်သားခန့်သောက်ပေးရမည်။ အိပ်ရာမှထလျှင်ထခြင်းအသက်ပြင်းပြင်း၌၊ တိမ်လက်ပြင်းပြင်းလှုပ်ရှားပြီးမှရေသောက်လျှင်ပို၍ကောင်းသည်။ (အစားအစာစားပြီးနောက်၌နာရီအထွင်းရေကိုနောက်ထပ်မသောက်သင့်ပါ။)

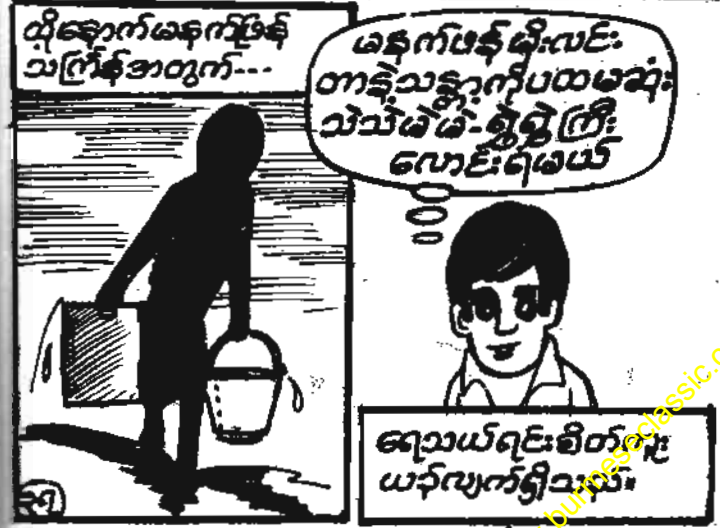
ရေသောက်ပေးခြင်းကြောင့်ခေါင်းကိုက်ခြင်းအကြောအမြင်ကိုက်ခြင်းမဖြစ်တော့သည်သာမက ဦးနှောက်ပျော့ရောဂါအစာအိမ်ရောဂါ သွေးတိုးကင်ဆာလေ့န်းလေဖြတ်အကြောအဆစ်ရောဂါနှင့်တိမ်ရေပြားရောဂါများပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။

အထူးမှာသန့်ရှင်းသောရေငါးဆယ်သားကိုနေ့စဉ်နံနက်တိုင်းခွဲ၍အချိန်မှန်မှန်သောက်သုံးရန်ဖြစ်သည်။

စော်စော်တယောက်သာ မအိပ်သေးဘဲ-စဉ်းစား ခန်းထုတ်နေသည်။

ဖျားမကြာမီ အားလုံးဆိတ်ငြိမ် သွားကြသည်။

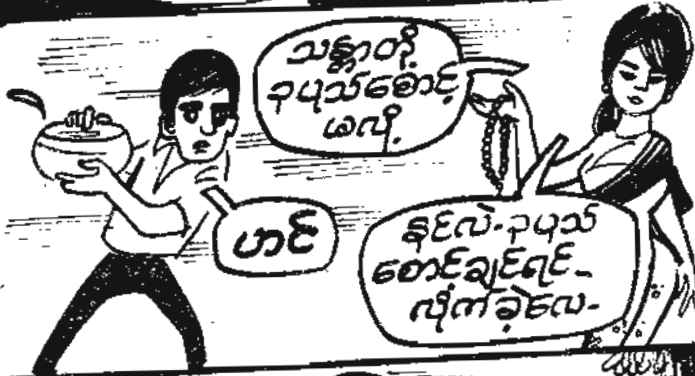

ထိုနောက်မနက်ဖြန် သင်္ကြန်အတွက်...

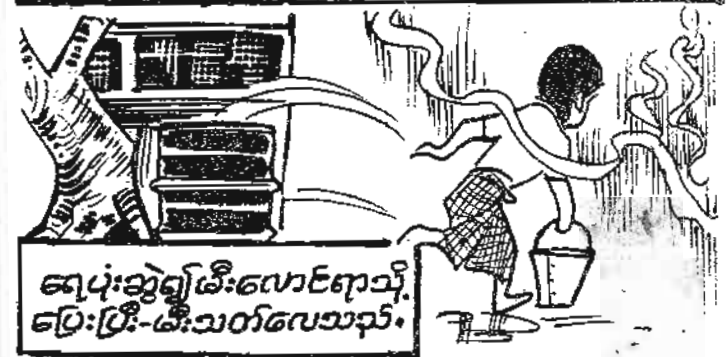
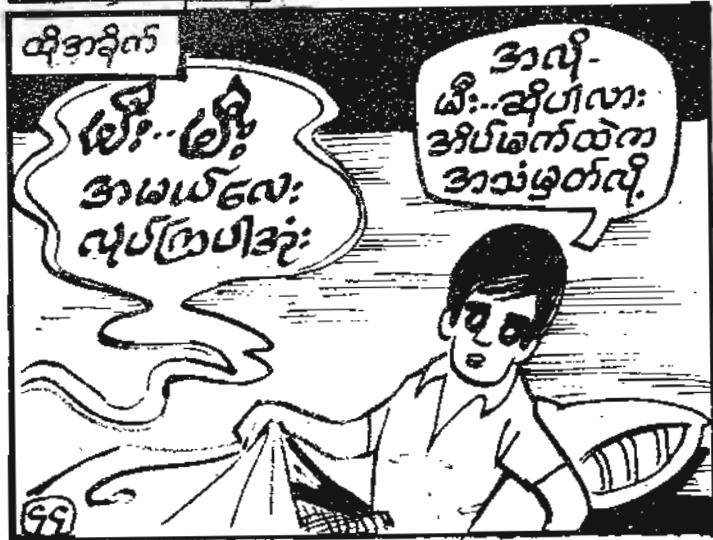
မနက်ပန်မိုးလင်း တာနံ့သန့်ကိုပထမဆုံး သိသိမိမိ-ခွဲခွဲကြီး ကောင်းရမယ်

ရေသယ်ရင်းခိတ်တို့ ယခုလျက်ရှိသည်။

ကဲ-ဖိုးဇော်
မီးကြွင်းမီးကျန်လေး
ရှိသေးတယ်-ရေနဲ့
သတ်လိုက်အုံးကွယ်

ဇော်ဇော်သျှင်-ရေပျံး
ကြီးနှင့်ရေစုတ်ထဲမှရှိသမျှ
ရေတို့အပြည့်ယူပြီး..

မီးကြွင်းမီးကျန်လေးကို
လောင်းတော့မလျှော့ပိုနှင့်

ခုမှဘဲကုလား
ခပ်တဲရေတွေ
ကုန်တော့တယ်

သန္တာအားတကုန်လုံး
ရွဲရွဲစိုအောင်သံသံမိမိ
လောင်းလိုက်လေသတည်း

မြတ်ရေစင်

လူသားအသက် ရေတစ်စက်။
ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက်။
ရေအသက် တစ်မနက်။
မီး မင်းဖြစ်တဲ့အခိုက် ရေလိုက်၍ မနိုင်။
မီးများ မီးနိုင် ရေများ ရေနိုင်။
မီးက နီးတယ် ရေက ဝေးတယ်။
ရေ နိမ့်ရာစီး မီး မြင့်ရာလောင်။
အမှိုက်ကစ ပြာသာဒ်မီးလောင်။
ဆန်ရှိသော်လည်း ရေနဲ့မီးရှိမှ ထမင်းဖြစ်၏။
ရေမှုတ်တစ်ဘက် မီးစတစ်ဘက်။
ရေစောင့်က ရေအတက်နေ့။
ထမင်းစောင့်က ထမင်းအကျက်နေ့။
ထမင်းတစ်လုတ် ရေတစ်မှုတ်။
ကလေးကြီးရင် ထမင်းစားရ။
ရေကြီးရင် ငါးရ။

ရေရှိလို့ ငါးရှိ။
 တစ်နေ့တခြား ရေနည်းငါး။
 ချောင်းကိုပစ်၍ မြစ်ကိုရှာ
 ရေသာ များ၍ ငါး မတွေ့။
 အမိမဲ့သား ရေနည်းငါး။
 ရေလိုက် ငါးလိုက်။
 ရေဆေးငါးလို၊
 မီးကို ရေနဲ့လောင်းလိုက်သလို။
 ခြင်းကြားကြီးနဲ့ ရေသယ်။
 မိချောင်းမင်း ရေကင်းပြု။
 မိချောင်းကိုက်တဲ့ဆိပ် ရေချိုးမိလျက်သား။
 ရေချိုးမှားလို့ သေတဲ့မသာ ရှိ။
 ရေမချိုးလို့ သေတဲ့မသာ မရှိ။
 စူဠလိပ် ရေထဲလွှတ်။
 ကြွက်စုတ် ရေနစ်သလို။
 ဆင်သတ္တဝါ ကြီးသော်လည်း ရေတွင် ဖော့နိုင်။
 ရေကူး ညာတင်။
 ရေကူးလျှင် ကမ်းအရောက်ကူး။
 ကံယုံပြီး ရေပေါ်မလျှောက်နှင့်။
 ကုန်းပေါ်မှာ မြင်းပျံ ရေထဲမှာဖျံ။
 ရေကူးကျင်လည်က ရေနစ်သေ။
 ရေမှာစွမ်းသူ ရေမှာသေရ။

ရေနစ်တဲ့လူ ဝါးကူနှစ်။
 ရေမရှိတဲ့ချောင်း နှာခေါင်းဖော်သေ။
 လှေမျော ကမ်းတင်။
 လှေစလိုလို့ သွားချောင်တိုက် ရေစီးကမ်းပြိုလိုက်။
 ရေလာမြောင်းပေး။
 စကားရိုးရိုးပြောလျှင် ပြီးလွယ်သည်။
 ရေလွှတ်မြောင်း ဖြောင့်ဖြောင့်သွယ်လျှင်
 ရောက်လွယ်သည်။
 ထုံးလိုချေ ရေလိုနောက်။
 အဆင်းမလှသောသူ စကားများ၏။
 ပညာနည်းသောသူ ထင်ရှားပြတတ်၏။
 ရေမပြည့်သောအိုး ချောက်ချားတတ်၏။
 ရေမပြည့်တဲ့အိုး တောင်ဘင်ခတ်။
 ခေါင်းတစ်လုံး ရေအိုးနှစ်လုံးရွက်။
 ရေအိုင်တွေတိုင်း ခြေဆေး။
 ရေမရှိတဲ့တော ချေးကိုင်မိ။
 တောကောင်းလျှင် ရေကောင်း။
 တံလှုပ်ရေထင် ရွှေသမင်အလိုက်မှား။
 ရေပြယ်လျှင် ရေပုပ်၏။
 ချေးခြောက် ရေနူး။
 ရေကုန် အိုင်ပျက်။
 ဤအိုင်ထဲက ငါး စားလိုလျှင် ဤအိုင်ပြုပြင်ပါ။

ရေအိုင်သာယာလျှင် ငါးများသည်။
 ရေသည် သစ်ပင်ရိပ်အောက်မှ။
 ရေအေးလျှင် ငါးစုဝေး ရေပူလျှင် ငါးပြန်ကျ။
 ငါးသည် ရေထဲမှာသာ အသက်ရှင်၏။
 ရေရှိလို့ ငါးရှိ။
 ရေအိုင်တိုင်း မကျယ် လူတိုင်းလည်း မကြီး။
 ရေကြည်ရာ မြက်နု။
 ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့်။
 ရေသာခို လှေကြုံလိုက်။
 လူသည် တစ်သက်လုံး မကောင်းနိုင်။
 ရေသည် တစ်သက်လုံး မကြည်နိုင်။
 ရေနောက်သည် ရေကြည်ကို မနိုင်။
 ရေငယ်နိုင်လျှင် ရေကြည်သောက်ရ။
 ရေနည်းလျှင် စစ်ပြီးမှ သောက်။
 ရေမနောက်မှ လူသောက်။
 ရေကို နောက်ပြီးမှသောက်လျှင် မချို့တော့။
 ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ။
 ဖောင်စီးရင်း ရေငတ်။
 ရေစီး ဖောင်ဆန်။
 ရေတွင်းကောင်းမှ ရေအေးမြ။
 ခုရေတွင်းတူ ခုရေကြည်သောက်ချင်၍ မရ။
 ရေကန်ထဲ ရေပြည့်မှ ရေတွင်းထဲ ရေရောက်။

ချောင်းရေများလို့ မြစ်ရေကြီး။
 ရေခန်းလျှင် တွင်းပြန်တူးပါ။
 လူနည်းလျှင် လူပြန်စုပါ။
 စမ်းရှိမှ ရေထွက်။
 ရေသည် ထွက်ရာသို့ ဘယ်တော့မှမပြန်။
 တောင်ထိပ်ဖျား မိုးရွာလျှင်
 တောင်ခြေ ရေရောက်။
 ကုန်းမြင့်လျှင် ရေမတင်။
 ဂုဏ်မြင့်လျှင် လူမခင်။
 ရေမြင့်လျှင် တောင်အထိ ရောက်သည်။
 အကြောင်းတော် တောင်ပေါ်ရေစီး။
 အစေးများ ရှိသောရေသည်
 ခြောက်သွေ့သောမြေကို မစွတ်စိုနိုင်။
 စီးတဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်း။
 ရေမလာခင် ကန်သင်းမိုး။
 အချိန်နှင့်ဒီရေသည် လူကို မစောင့်။
 တန်ခူးရေကုန် ကဆုန်ရေခန်း။
 ရေနက်ငါးကြီး အရေးနက်လူကြီး။
 ခဲလေသမျှ သဲရေကျ။
 ရေနက်နက်ကြီးမှာ ကျောက်ခဲ မမြင်ရ။
 ရေငုပ်လျှင် သဲရောက်အောင် ငုပ်။
 အလုပ်မရှိ ကြောင်ရေချိုး။

နွားရေကူးတဲ့ မျက်နှာ။
 ကျောက်ကျော ရေပက်လို့ မဝင်။
 ကျောက်ကျော ရေပက်ထားသလို။
 ဗေဒါလို ရေလာလျှင် ရွှေ။
 ရေကြောင့် ညွှန်မြင်။
 ကြာကို မြင်လျှင် ရေကို သိ။
 မြက်ကို မြင်လျှင် ရေကို သိ။
 ရေမရောက် ကြာမပေါက်။
 ကြာရိုးကြာနွယ် မြင်လျှင် ရေအတိမ်အနက်သိ။
 ရေကြီးလျှင် လှေမြင့်။
 ရေမြင့်လျှင် ကြာတင့်။
 ရေမှာ လက်ကြား လူမှာ ကပြား။
 ရေမှာရေး အရုပ်မထင်။
 ရေမကြီးမီ တံတားဆောက်။
 ကျောက်စောင်းထက် ရေစောင်းထက်။
 ကျောက်ပြား ရေပေါ် ဗူးသီးခြောက် ရေမြုပ်။
 ဗူးသီးခြောက် ရေမနစ်။
 ရေဗူးနဲ့ဖိနပ် မပါ နွေခါမှ သိ။
 ကြမ်းကြားလေနှင့် ဗူးခါးရေ။
 နားမထင်သည့်ဗူး ရေနစ်လို့မဝင်။
 ရေဗူးတစ်ရာအပေါက်ပိတ်လို့ ရ
 ပါးစပ်တစ်ပေါက် ပိတ်မရ။

ကရားက ရေသွန်သလို။
 ရေပက် မဝင်။
 အရက်ဖျက် ရေတစ်စက်။
 သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေ။
 တရားရေအေး အမြိုက်ဆေး။
 ကြောင်ခိုင်းလို့ နှင်းမတွေ့
 ခွေးစေလို့ ရေ မရ။
 အများသောက်တဲ့ ရေအိုးစင်လို့။
 မျက်မမြင်သောက်သောရေ အကြည်ဆုံး။
 အများမိုးခါးရေသောက် ကိုယ်လည်း သောက်။
 ပိန်းကြားဖက်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့။
 ကုလားခပ်တဲ့ရေ ကုလားဖင်ဆေးလို့ ကုန်။
 ရေလည်းကုန် မီးလည်းငြိမ်း။

အဲဒီရေပျံ့ရတဲ့ အကျိုးဆယ်ပါးကတော့

- ၁ လျင်မြန်ခြင်း။
- ၂ ကျော်စောခြင်း။
- ၃ စင်ကြယ်ခြင်း။
- ၄ မှတ်သိပ်ခြင်းမှကင်းခြင်း။
- ၅ အမြဲအင်အားပြည့်ခြင်း။
- ၆ အသက်ရှည်ခြင်း။
- ၇ အဆင်းလျခြင်း။
- ၈ ခွန်အားကြီးခြင်း။
- ၉ ပညာကြီးခြင်း။
- ၁၀ ချမ်းသာခြင်း။

သူတို့အားလုံးသည် ရေကိုဝမ်းပန်းတသားပျော်ရွှင်စွာ သောက်သုံးကြပေသတည်း။

ဖော်ဖော် အဖြင့်နိုး ခရီးဝေးသည့် ဇော်

ဖော်ဖော်

သူသည်-ဇာတ်လမ်း တိုင်းတွင်-သူချည်း-ဇာတ်လိုက် လုပ်ချင်သူဖြစ်သည်။

ဘကြီးပိုး

သူသည်-ဖော်ဖော်အား တူသားအဖြစ်စောင့်ရှောက် ထားသည်။ သူက-အဖြင့်နိုး နေသော-ဘကြီးပိုး။

ဒေါ်မှုံ

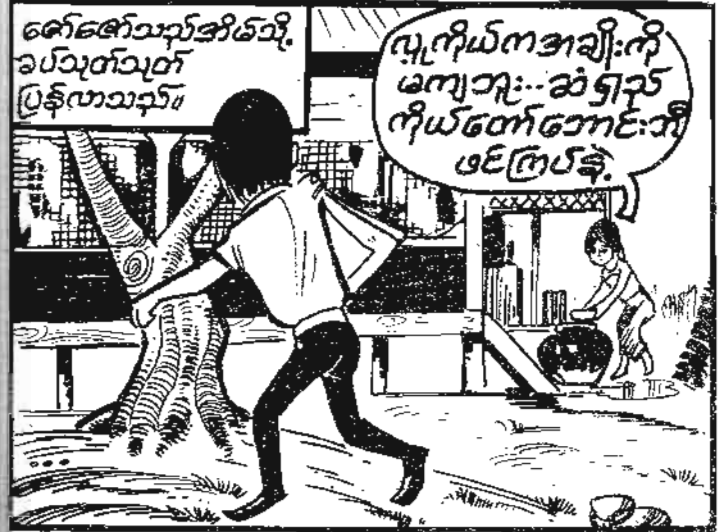

သူသည်အဖြင့်လိုလို သန်မာန်ရှိနေသည်။ သူ့ကိုလည်းဒေါ်မှုံဟု ခေါ်ကြသည်။

သန္တာ

သူသည်-ဒေါ်မှုံ၏သမီးတူမ ဖြစ်သည်။ သူလည်း-ဇာတ်လမ်း တိုင်းတွင်-သူချည်း-မင်းသမီးလုပ်ချင် သူဖြစ်သည်။ သို့သော်ဖော်ဖော်နှင့် မျက်နှာကြောမတူပေ။

ကျ်အိမ်ကလေးတွင်
တစ်ဖက်ခန်း၌အိမ်ရှင်
ဘကြီးပြုံးနှင့်ဇော်ဇော်
တို့နေကြ၏။

တစ်ဖက်ခန်းတွင်
ဒေါ်မုံနှင့်သန္တာတို့
ငှါးနေကြသည်။

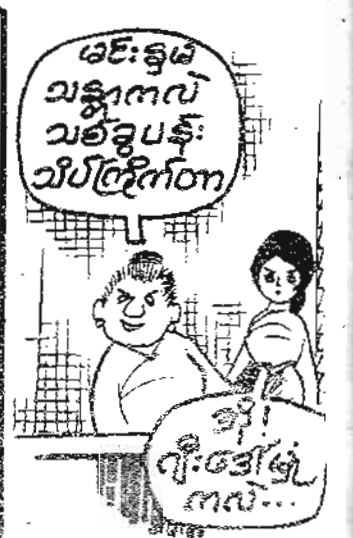
တစ်ဖက်ခန်းကစကား
ပြောသံကို-တစ်ဖက်
ခန်းကအတိုင်းဘား
ကြားရသည်။

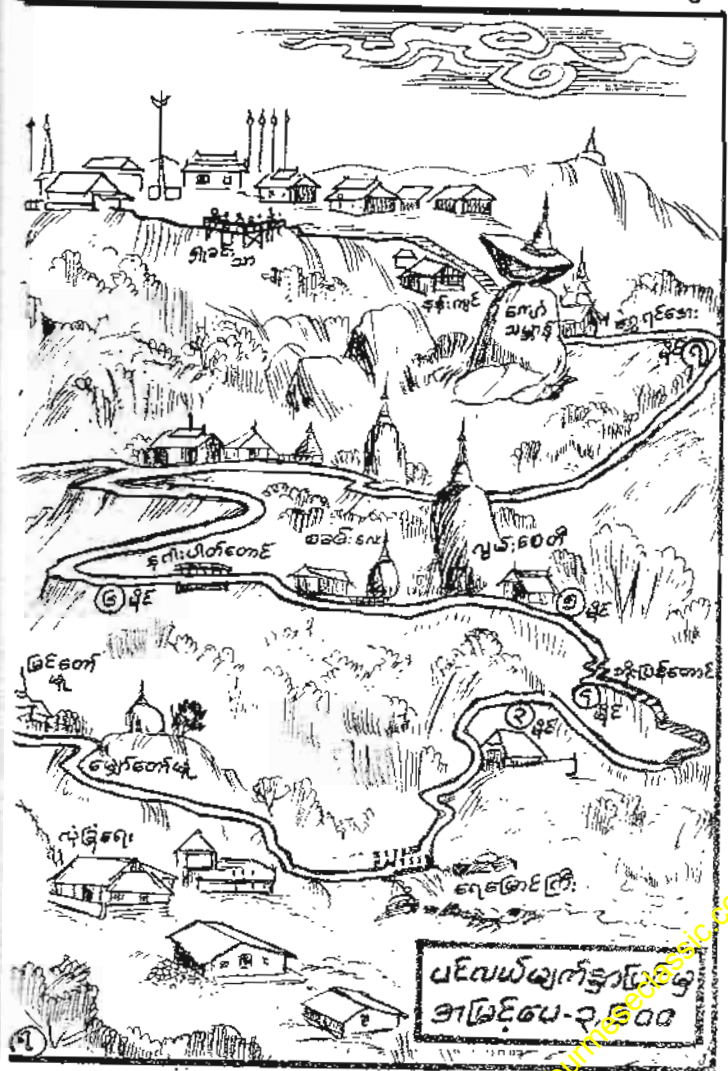
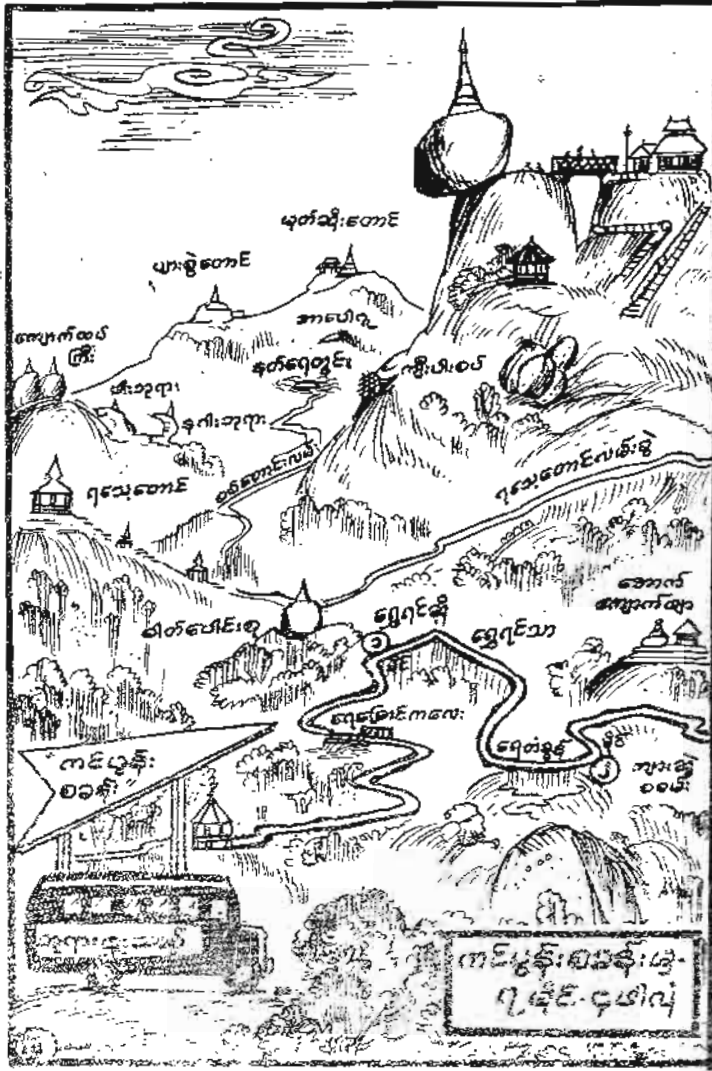
ဘကြီးပြုံး...
ကျွန်တော်တို့မိခင်ဖြန့်
ကျိက်ထီးရိုးသွား
ရအောင်

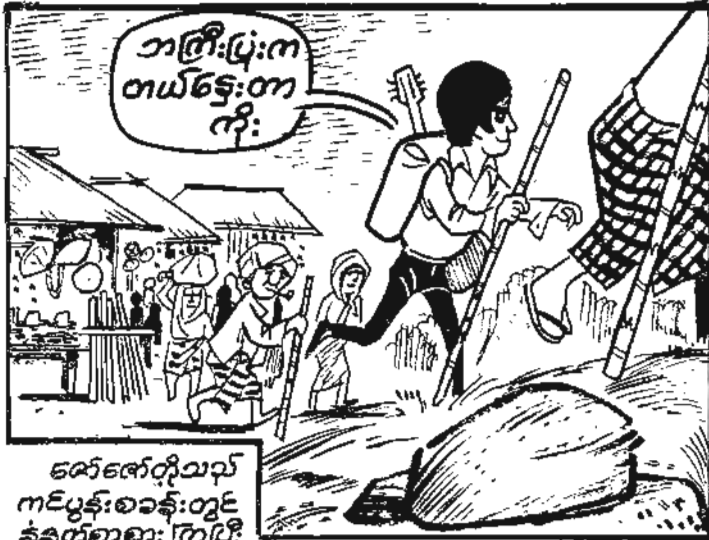
ကောင်းဘားဟာ
ဟိုဖက်ခန်းက
မယ်မုံနှင့်သန္တာတို့လဲ
ခေါ်ကွာ

ပျော်ပျော်
ငါးငါးသွား
ကြတာပေါ့

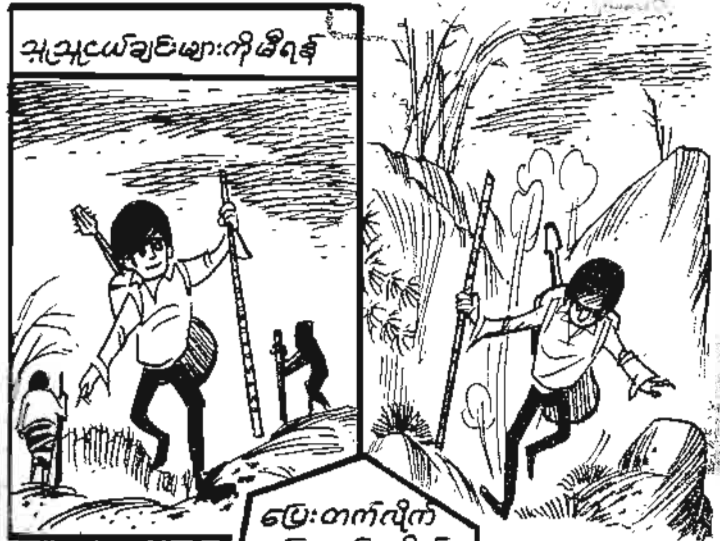
ဘကြီးပျံးက
တယ်ဌေးတာ
ကိုး

ဇော်ဇော်တို့သည်
ကင်ပွန်းစခန်းတွင်
နံနက်စာစားကြပြီး
ခရီးစထွက်ပေပြီ။

တမတ်စောက်စောက်
ခရီးရောက်လျောက်
လျောက်လျောက်

ဇော်ဇော်သည်-ဘကြီးပျံးနှင့်
လူအများကိုဖြတ်ကျော်ပြီး...

အုဗျာငယ်ချင်းများကိုဖိရုန်

ပြေးတက်လိုက်
ပြေးဆင်းလိုက်
ခုန်ဆင်းလိုက်
အပြေးခုန်တက်
လိုက်နှင့်

၆

ရွှေရင်ဆိုး
ရောက်သော်

အကလေးသီချင်း
တီးလျက်...

ကျောက်ခဲသီချင်း
တီးလျက်နှင့်...
လက်စွမ်းပြနေ၏။

လောကနီတိကျမ်းက
သိပ္ပံ-အတတ်ကို-
သိနေ-ဖြည်းဖြည်း-
သင်ရာ၏

“ပဗ္ဗတံ-တောင်ကို
အာရဟန္တာ
တက်သောသူသည်
သိနေ-ဖြည်းဖြည်း-
တက်ရာ၏တဲ့...”

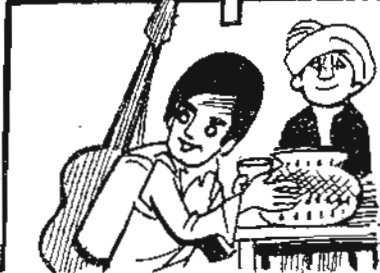

ခနဲ-ခုခွာကို
သိနေ-ဖြည်းဖြည်း-
ရှာရာ၏။

အေး-လက်မက်ကောင်-
စား-ချင်-ပလောင်
တောင်တက်နေ့-ခေ
လှီ-ဆိုတပေါ့ရှင်

ဟုတ်ပေမာ
ရေကလေးတော့
သောက်ပါရ
စေအုံး

ဟုတ်တပေါ့-
ပလောင်မှာလဲ
စကားပုံတွေ
ရှိတယ်

တောင်တက်မခွာ-
တောင်ဆင်း-မြွာ
သတိထားတဲ့

ပြီးတော့တောင်တက်
မခွာမီရင်တောင်ဆင်း-မြွာ
သိမည်တဲ့

အကြောင်းတော်
တောင်ပေါ်ရေစီး-
ဆိုတက-ကျပ်တို
နေ့စကားပုံပေါ့
ဗျာ...

ပအို-စကားပုံ
ကတော့တောင်ဆိပ်မြွာ
မိုး-ရွာရင်တောင်ဆောက်
ရေရောက်တဲ့

ဇော်ဇော်နှင့်ဘကြီးပြုံးတိုကာ
ရေမြောင်းကြီး

အေးစိမ်း
နေတာပဲ
ဘကြီးပြုံး
ရှေ့

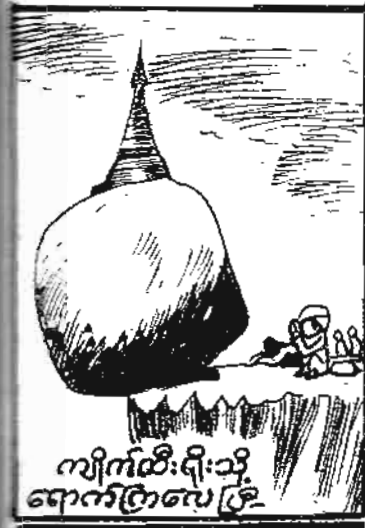
ဘိုးပြန်တောင်
ခိုင်တမော့

မင်းတင်
မင်းတင်တို့နှင့်

တော့ကံသမ္ဗန်တို့ကို
မြတ်နိုးကာတစ်လှမ်းချင်း
တက်လှမ်းခဲ့ကြသည်။

ကျိက်ထီးရိုးသို့
ရောက်ကြလေပြီ

ကျိက်ထီးရိုးတောင်နဲ့
ဟိုးက-ခွဲကပင်တောင်ဟာ
တောင်ညီနောင်ပေါ့

ကျိက်ထီးရိုးတောင်မှာ
နှောင်တော်တီသရသေ့ကြီး
သီတင်းသုံးပြီး-ခွဲကပင်
တောင်မှာတော့-ညီတော်
သီဟရသေ့-သီတင်းသုံး
တော်မူတယ်-ဒါကြောင့်
ပြည်ထောင်စုကြီးချာရှိတဲ
တောင်ကြီးတွေဟာတစ်မြေ
ထဲနေတစ်ရေထဲသောက်
ပြည်တောင်စုသားတွေရဲ့
အစွန့်ရှည်စွာဆိုင်မြဲနေတာ
ညီညွတ်ရေးကျောက်ပေါင်
ကြီးတွေပေါ့..

ယင်ပြင်တော်ပေါ်တွင်
ညီအိပ်ပြီး-နောက်
ပြန်ဆင်းလာကြသည်။

လမ်းတစ်ဝက်
ရောက်သော်
တောင်အောက်
လျှိုထဲဆင်းလာ
ကြသည်။

ကျွန်တော်လဲဂျီးဒေါ်မြို့
မှာလျက်တဲသစ်ခွပင်
တက်ခွါလျက်အုံး
မယ်...

ငါလဲအပေါ်ဆင်း
သွားလျက်အုံးမယ်
ပြီးမှ မင်းနဲ့ငါ
ပြန်ဆုံတာပေါ့!

ရော်ရော်သည်သစ်ပင်
ခွဲကြားမှသစ်ခွပင်များ
ခွာချနေစဉ်-

အရာတစ်ခုသည်သူ့ခေါင်းကို
လာမှန်သော်...

ဟင်! ဖိနပ်
ကလေးတစ်ဖက်
ဘယ်က-ကျလာ
ပါလိမ့်

သူသည်ငင်းဖိနပ်ကလေးယူပြီး
တောင်ပေါ်ပြန်တက်ခဲ့သည်။

ဟေး-မင်းလက်ထဲက
ဖိနပ်တစ်ဖက်ကဘယ်က
ပါလာတာလဲ.

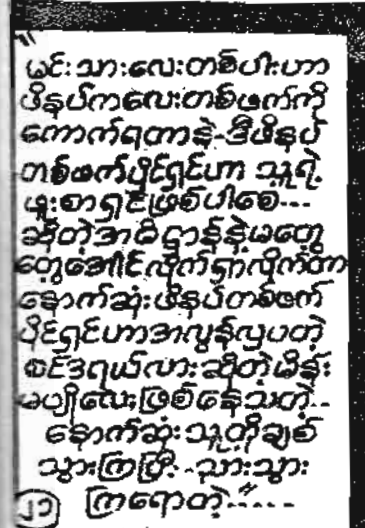
တောင်ပေါ်က
ကျလာတာ-ဘကြီး
ပြုံးရဲ့.

ထိုအခါ-ဘကြီးပြုံးက
နောက်လျက်သည်-

ဟ-ဖိနပ်က-မိန်းမစီး
ဆိုတော့-ဖိနပ်တစ်ဖက်
ဖူးစာဘက်ပေါ့ကွာ

ဒီလိုဆို-ကျွန်တော်
ကြားဘူးတဲ ပုံဖွဲ့
လေးလျှစ်နေပြီ

မင်း-သား-လေး-တစ်ပါး-ဟာ
ဖိနပ်ကလေး-တစ်ဖက်ကို
ကောက်ရတာနဲ့-ဒီဖိနပ်
တစ်ဖက်ပိုင်ရှင်ဟာ သူ့ရဲ့
ဖူး-စာ-ရှင်-ဖြစ်ပါစေ...
ဆိုတဲ့အဓိဋ္ဌာန်နဲ့မတွေ့
တွေ့ခေါင်လျက်ရှာလျက်က
နောက်ဆုံး-ဖိနပ်တစ်ဖက်
ပိုင်ရှင်ဟာအလွန်လွယ်တူ
စင်ဒရယ်လား-ဆိုတဲ့မိန့်
မပျိုလေးဖြစ်နေသတဲ့...
နောက်ဆုံး-သူ့တိုချစ်
သွားကြပြီ-သား-သား
ကြာရောတဲ့.....

အင်း-မင်း-အဋ္ဌယ်
နဲ့-တော့-စိတ်ကို
ယဉ်စရာပေါ့ကွာ

ဘာပဲဖြစ်
ဒီဖူး-စာ-ဘက်
မတွေ့-တွေ့နေ
လျက်ရှာတော့

ထိုအချိန်မှစ၍ ဇော်ဇော်သုန်
ဖိနပ်တဘက်ဖျားစားဘဝ

ဟောဒီ-ဖိနပ်လေး
တစ်ဖက်ဟာ-သိမ
ဟာလား

ဟင့်အင်း

မဟုတ်ဘူး
ရှင်

ဖိနပ်မပျိုတွေတိုင်းမေး၍
ရှာပုံတော်ဖွင့်လေတော့၏

ဇော်ဇော်ကားစိတ်မပျော့
တောင်ဆင်းရော-

မဟုတ်
ပါဘူး

တောင်တက်ပါ-ဖြင့်ဖြင့်
သမ္မုအာရောအလှတွေကို
ပျော်၍မေးနေသည်။

မဟုတ်
ပါဘူးရှင်

ဟင်!
ကလေး
ဘယ်

မဟုတ်ဘူးရှင်
မဟုတ်ဘူး-လူကိုက
အူကြောင်ကြောင်
နဲ့-

အကျိက်ထီးရိုးရှင်
တောင်ပြုံးမဟုတ်
ဘူး-

ဟားဟား-မင်းက
အရောအလှကလေး
တွေကိုမိဋ္ဌေးမေး
တက်ကီးကွ...

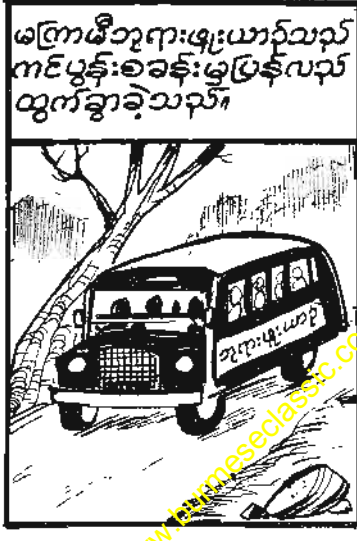
က-ဘကြီးပြုံး-
ဖြည်းဖြည်းသာဆင်းခွဲ
ကျွန်တော်ကပွန်း
စခန်းကစောင့်နေ
မယ်..

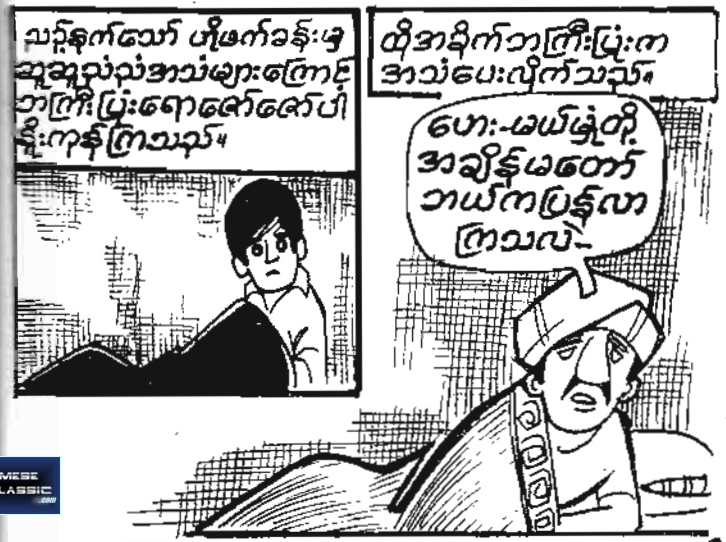
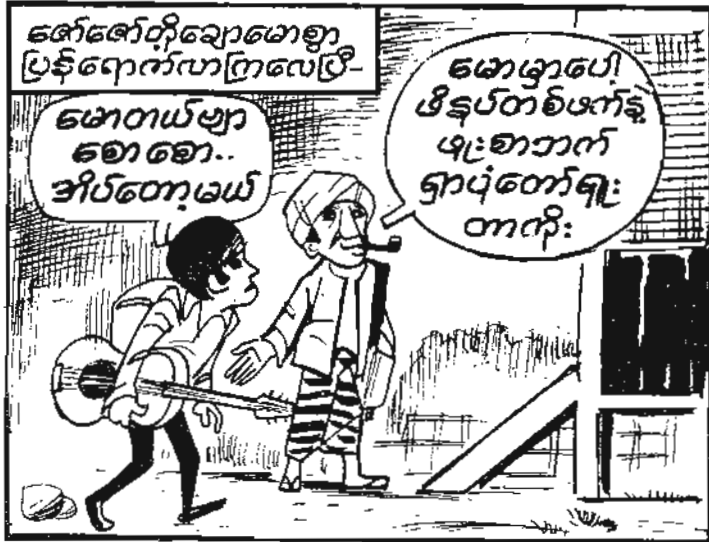

ဇော်ဇော်လည်း အမိလိုက်သော်
မိန်းမပျိုလေးမှာ...

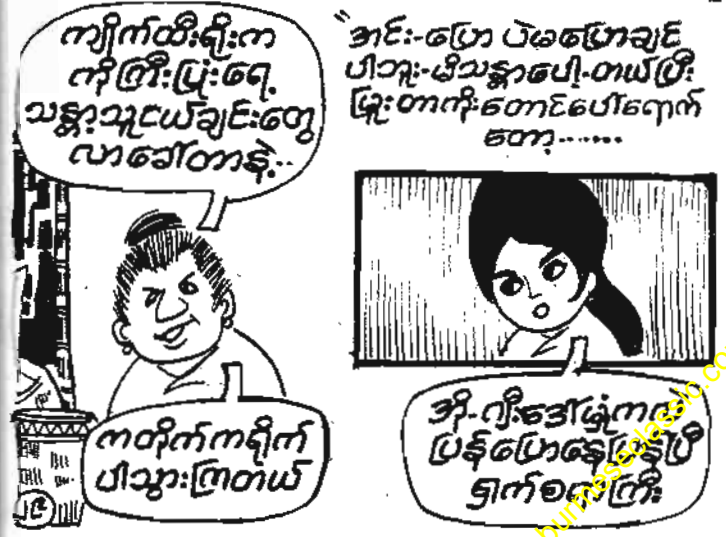
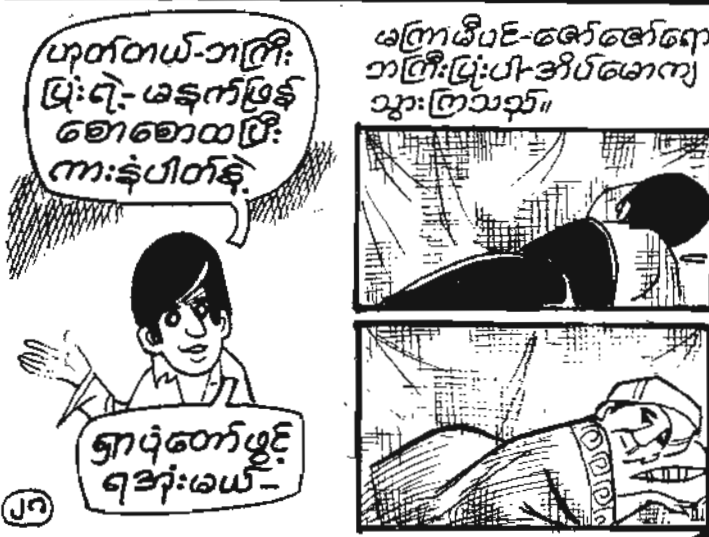

သူ၏ကိုယ်ပိုင်ကားရှိရာသို့
အပြေးတလေးသွားနေသည်။

BURMESE CLASSIC

တောင်အောက်က သစ်ခွပန်းဖြိုင်တန်း-ဖြူးလျက်တ-
သူတောင်အောက်လိမ်ကျတော့မလျှီ-ကံကောင်းလျှီပေါ-
ဖိနပ်ကလေးပဲတောင်အောက်ကျသွားတယ်-အမယ်ပေး-
လူပါကျသွားရင်တော့-ဒုက္ခပဲ...

တစ်ဖက်ခန်းမှစကားပြောသံများကြောင့်ဇော်ဇော်မှာ
ပို၍ပို၍မျက်လုံးပြူး-မျက်ဆံပြူးဖြစ်သွားလေသည်။

အတွင်းသိဘကြီးပြုံးက
ပြုံးလျက်...

ကြံကြံဖန်ဖန်
ဖြစ်ပဲဖြစ်တတ်
ပါပေ့ကွာ

ငါလဲ-ပြောပဲ
မပြောချင်
ပါဘူး...

၃၀

"ပြောပါအုံး-ကိုကြီးပြုံးရဲ့...
ဘာတွေဖြစ်လာပြီလို့လဲ"
"အို...မပြောချင်ပါဘူး
ဆိုမှ-မေးမနေပါနဲ့ဟယ်"

ဇော်ဇော်ကား-သူတို့-အပြန်
အလှန်ပြောစကားကြောင့်
ဇော့ဇော့-ပြန်နေ၏-မကြာမီ
အားလုံးဆီတိုငြိမ်သွားသည်။

ခုံနက်မိုးလင်းသော်...

ဂျီးဒေါ်ဖွဲ့ x
x ဂျီးဒေါ်ဖွဲ့ x x
ဟောဒီဖွဲ့ x
ဟောဒီဖွဲ့ x

ဘာလဲဟဲ
အလန်တကြား

BURMESE CLASSIC

ဟောဒီဖွဲ့-
ဖိနပ်တစ်ဖက်
တံခါးကြားထဲက
ပြန်တွေ့ပြီ

ဆန်းလျက်တက
ဒီလိုဆိုတောင်အောက်
ကျသွားတဲ့ဖိနပ်ဟာ
ဘယ်ဖိနပ်ပါလိမ့်

ဘာဆန်းသလဲ
အစထဲက-သူ့ဖိသာ
ဖိနပ်ကိုကျတစ်ဖက်
နားတစ်ဖက်စီးသွားတာ
ဖြစ်မှာပေါ့...

ကောင်မကိုတ
နဲ့မော်ရီမို့နဲ့...

၃၀

ဟေး-ဇော်ဇော်
မင်းသူ့ဖိနပ်
တစ်ဖက်ကို-ဘယ်
အချိန်ကသွားထား
လျက်တာလဲ...

ဒါ...တိုးတိုး
သူတို့မန်
ခင်တ...

ထိုစဉ်သန္တာသည်
ရွေးခြင်းကလေး
ဆွဲ၍ထွက်လာသည်။
သူ့ခြေထောက်တွင်
ဘက်စုံဖြစ်နေသော
ပိနပ်ကလေးနှင့်...

အင်း...အမြင်နီး
ခရီးဝေးသည်တောင်
ဆိုတာ...

ဘကြီးပြုံးသည်-အဲဒါပျိုယ်
ရှိသောအပြုံးနှင့်ဇော်ဇော်
အားပြောလိုက်သည်တွင်

အမြင်နီး-ခရီး
ဝေးသည်တောင်ဟာ
ကျိက်ထီးရိုးပေါ့-
ဘကြီးပြုံးရဲ့

သန္တာကသူနားလည်သလို
ခါ) ရိုးရိုးလေးပြန်ပြောလိုက်၏။

အမြင်နီး ခရီးဝေးသည်တောင်

တမတ်စောက်စောက် ခရီးရောက်။
တောင်တက်မနား တောင်ဆင်းသတိထား။
ပလောင် တောင်တက်နေစေ။
အကြောင်းတော် တောင်ပေါ်ရေစီး။
တောင်ထိပ်မှာ မိုးရွာရင်
တောင်အောက် ရေရောက်။
တောင်ကို လှစေသည်မှာ သစ်ပင်ဖျား။
ချောင်းကို လှစေသည်မှာ
ကျောက်တောင် ကျောက်ကမ်းပါး။
ခြံတောင်ပို မကောင်းရင် မှီ မပေါက်သလို
တောင် မကောင်းလျှင် မသာယာ။
ခြံတောင်ပိုသည် တောင်ထက် မြင့်၏။
နာရွက်သည် ဦးချိုထက် ရှည်၏။
ရေကြီးလျှင် တောင်အထိ ရောက်သည်။
စကားအပြောကြီးလျှင် လူကို ထိခိုက်သည်။
ခွေးများသည် တစ်တောင်တက်ဆင်း
နေလင့်ကစား အရိုးသာ ကိုက်ရသည်။
ကြောင်မူကား ကျပ်ခိုးစင်ပေါ် အိပ်ရင်း
သားငါး စားရ၏။

အိုးနှစ်လုံးအဖို့ အဖွန်းတင်သန့် အိစ္ဆာပုံပြင်

မြို့တမြို့ကားလှည့်မရှိ တဲအိမ်ရောတိုက်အိမ်ပါ ရေကြီးခြင်းဘေးဒဏ်ကို ခံစားနေရသန့်—

ရေသည်တရိပ်ရိပ်တက်လာ ချိတ်တယ်တွင်းမြေမြေအိုးတလုံးသည် ရေကြောတွင်ချောပါလာသည်။

ထိုမြေအိုးသည် ရေချော လာရင်း-စဉ်းစားမိသည်။

အိုးကောင်းလို့ နာနာခတ်ဆိုလို့ ငါအခုအိုးကောင်း ဖြစ်နေတာဟာ

ဟိုတုန်းကငါဟာ နာနာအခတ်ခံ ခဲ့ရလျှင်..

ဒါပေမဲ့ ငါ့ကို နာနာခတ်ပြီ လုပ်ရောင်းလိုက်တဲ အိုးသည် အိုးကောင်း မသုံးရ နှာဘူး-

ကောက်ရိုးနဲ့လ အိုးကွဲသာရ အိုးကွဲရေမလှ

အိုးကွဲချိပ်ဖါ ချိပ်ဖိုးကသာ ဆိုတဲ အိုးတွေဟာ အိုးညံ့တွေဘဲ

အိုးတော်လှပ ဖျတ်ရင်းကမကျက် ဆိုတဲအိုး...

မဖျတ်သေး သန့်အိုးကျိလွယ် ပုံလွယ်-

အဖိုးနည်းတော့ အိုးကွဲနဲ့တွေ့

ငါကတော့အိုးကောင်း ပါဘဲ... ဒါပေမဲ့ အိုးကောင်း ရေစိမ်သတဲ ဘုရား ဘုရား

အခုလိုအခါမှာ ရေစိမ်မဝ ပါစေ

ဤအချိန်တွင်-ရေသည်-ကြီးသည်
ထက်ကြီးလာကာ တိုက်ကြီးတလုံး
အတွင်းသို့ရေများဒလဟော
စီးဝင်ရာ-

ထိုစဉ်ကြေးအိုးသည်
အဝေးတွင်မြေအိုးကို
မြင်၍- အလျှို

ငါတော့ကရင်
ထန်းလျက်အိုးတွေ
တာဘဲ

ဟိုမှာ--
ထန်းလျက်အိုး
များလာ-

တိုက်တွင်းမှကြေးအိုးကြီး
တလုံးသည် ပြတင်းပေါက်မှ
ရေထဲကျကျထွက်လာ၏

အလျှိုဟိုဟာ
ဆန်ထည်တဲ့
အိုးများလာ-

မြေအိုးလည်း
ကြေးအိုးကိုမြင်လေ
သည်။

ငါတော့
ကြက်ကန်းဆန်အိုး
တိုးသလိုမတိုး
ပုံပါဘူး-

မတူးဘဲ-ရွှေအိုးရုံ
ဆိုသလို-ငါဟာ

ပသာရွှေအိုး
လှမြေအိုး
ဆိုတဲ့

ပသာ
အိုးကြီး
ပေါ့..

သူသည်အပြင်လောကသို့ရောက်လာ
၍ရေသည်နှင့်ကြွားငါးလိုက်သည်။

မလှမ်းမကမ်း
ရောက်သော်-

အလျှို
မြေအိုး
ပါလာ-

အိုးတော့
အိုးကြီး
ဟ

အိုးနှစ်လုံး

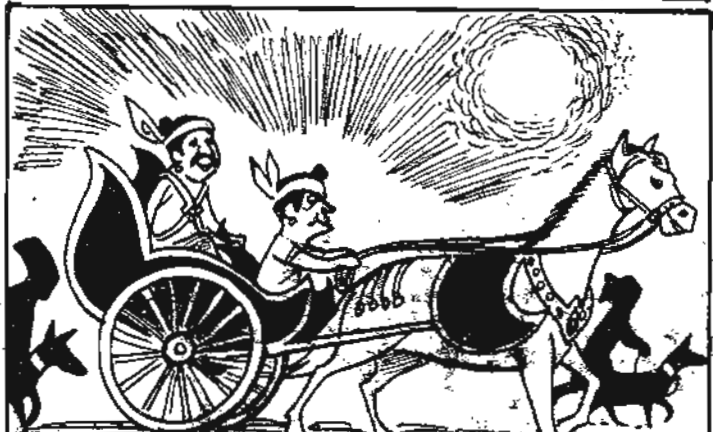
အိုးကောင်းလို နာနာခတ်။
 အိုးသည် အိုးကောင်း မသုံးရ။
 အိုးတော်လုပ် ဖုတ်ရင်းက မကျက်။
 မဖုတ်သေးသည့်အိုး ကျိုးလွယ် ပဲ့လွယ်။
 အဖိုးနည်းတော့ အိုးကွဲနှင့် တွေ့။
 ကောက်ရိုးနဲ့လဲ အိုးကွဲသာ ရ။
 အိုးကွဲ ရေမလို။
 အိုးကွဲချိပ်ဖာ ချပ်ဖိုးက သာ။
 အိုးကောင်း ရေစိမ်။
 မတူးဘဲ ရွှေအိုးရ။
 ပညာရွှေအိုး လူမခိုး။

ကရင် ထန်းလျက်အိုး တွေ။
 ကြက်ကန်း ဆန်အိုးတိုး။
 မပြည့်တဲ့အိုး ဘောင်ဘင်ခတ်။
 ထန်းရည်အိုးနဲ့ စကားပြော။
 အမဲရိုးနှယ် ဟင်းအိုးမှ အားမနာ။
 အိုးတန် ဆန်ခတ်။
 သောက်တော့ ရေအိုးစင် နေတော့ ဇရပ်။
 သူ့အိုးနဲ့ သူ့ဆန် တန်ရုံ။
 ရာဇဝတ်အိုး တုတ်နဲ့ထိုး။
 ပိဋကတ်အိုးကွဲ။
 အိုးမလုံ အုံပွင့်။
 တိုးတိုး တိုးတိုးနှင့် ငါးပိတစ်အိုးလုံး ကုန်။
 အိုးရွဲ စလောင်းရွဲ။
 ဆင်ဖြူတော် ပြုတ်စားချင်ပေမယ့် အိုးရှိမှ။
 ခေါင်းတစ်လုံးတည်း အိုးနှစ်လုံး မရွက်နိုင်။
 အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ။
 မီးဖိုနား ယမ်းအိုးထားသလို။
 အိုးလှေ မိကျောင်းတက်။
 အိုးက မပူ စလောင်းက ပူ။

၁၆ သူနီး

ရှေးရှေးတုန်းက
ဗာရာဏသီပြည်မှာ
မြဟူဒတ်မင်းကြီး
မင်းပြုစဉ်မှာ--

DOG
ခွေး

အဲဒီမင်းကြီးဟာ မြင်းဖြူကြီးနဲ့ရထားကို ကြီးတန်ဆာ
ဒုရ ခုံလင်စွာနဲ့ ခုယှာန်ကစားထွက်သတဲ့ကွယ်-

လမ်းမသိ-ခွေးနှောက်
ရိုက်တု-ဝန်မင်းရဲ့
ခွေးကျီးကြီးကို
ရှေ့ကထားလို့-
ဖြစ်ပါ့မလား

ဟားဟား- အဲဒါ
ခွေးကျီးနဲ့ယုန်လျက်
ဆိုတာ- ဒါပေါ့-

မင်းကြီးနဲ့အတူ-မင်းသီမင်းသား
ခွေးမတ်ဗိုလ်ပါတွေလိုပါတာပေါ့-

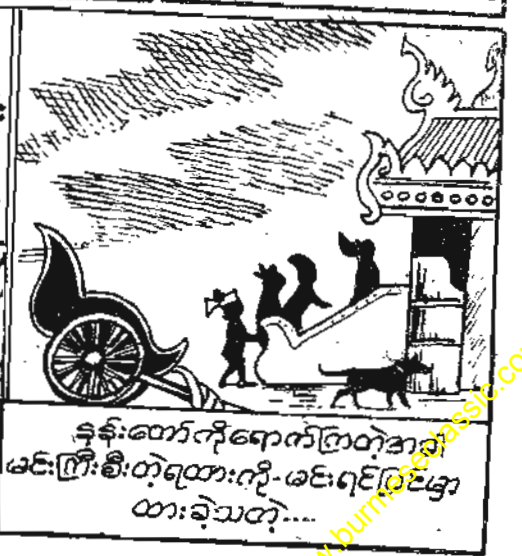
ယုန်တောင်ပြေး
ခွေးမြောက်လျက်
ဆိုတာ- အဲဒီလို
ခွေးကျီးနဲ့ယုန်
လျက်လို့ပေါ့...

တယ်- ခွါသေးသေး
ခွေးသာသာကောင်
တွေဘာ...

ငါ့ခွေးက- ဖြစ်ခဲ့ခွေး
အမွေးတခြားဆိုတော့
မင်းတို့ခွေးစုတ်နဲ့
မတူဘူးက

သကျတော့မိုးရွာတဲ့အခါ-
ရထားမှာတပ်ဆင်ထားတဲ့
သားရေကကြိုးတန်ဆာနဲ့
သားရေအခင်းတွေအားလုံး
မိုးစိုကုန်သတဲ့--

အဲဒီအခါမှာမိုးစိုလို့ပူပြီး-
နူးနေတဲ့သားရေတွေကိုခွေး
တစ်စုဟာကိုက်စားပစ်ကြပါရော

ဒို့တော့..
ခွေးဘုရားပွဲ
လှည့်သလိုပျော်စရာ
ကြီးဘဲဟေ့

စားလို့ကောင်း
ငါးလို့ကောင်း

ခွေးတွေဟာတသလုံးတဝုံးတုံး
တရုန်းရုန်းနဲ့ ပွဲတော်ကြီး
ကျနေတာဘဲပေါ့

နိုးလင်းတော့ရထားထိန်းဟာ
မှာရိပ္ပာရန်မင်းကြီးဆီပြေး
ပျောက်သတဲ့

မှန်လှပါ
ခွေးဘုရားပွဲလှည့်
ဆိုသလို- ခွေးလေ
ခွေးလွင့်-ခွေးဘုရား
တွေဟာ-

အလို

ရေမြောင်းပေါက်က
ဝင်ပြီးရထားကသားရေ
တွေကိုစားပစ်ကြကြောင်း
ပါ

ကုန်ရောလား
ဟ

မှန်လှပါ
ခွေးတုံးကိုခွေးနို့တုံး
အတိုင်းပါဘိ

ကျွန်တော်မျိုးရဲ့
ဖိနပ်တောင်ရထားကြား
ထဲမှာညှပ်ထားလို့-

ပတ်ကြားအက်ထဲကခွေး
ခွေးယုမရသလိုဖြစ်လို့
သက်သာကြောင်းပါ-

စည်သာ-ရေခွေး-မျှော်
ဆိုသလို- စည်သာ-ရေ
ရတောင်-ကိုက်မိခွေး
သူ့ခိုး-တွေဆိုပါတော့

ခွေး-သူ့ခိုး-အိုး-လည်ပင်
ခွပ်မိသလို-အမိဖမ်း
နိုင်ဘို့ ကောင်းတယ်

မိန်လှပါ-နန်း-တွင်း
ခွေး-တွေ့စာလဲ-အဲဒီ
ခွေး-သူ့ခိုး-တွေကိုကိုက်
မလွတ်ကြဘူးဘုရား

အေး-ခွေး-သူ့ခိုး-လား
အိမ်ခွေး-အမြီး-နဲ့
နေတယ်ပေါ့လေ

အင်း-အထက်လွန်ကျစ်
အောက်ခွေး-စား-ဆိုသလို
ခွေး-ကျင့်ခွေး-ကြဲ-ကြဲတု
ခွေး-သူ့ခိုး-တွေဘဲ

အစား-အသောက်
မီး-လီတောက်အလုပ်
အကိုင်းခွေး-လှိုင်းတု
ရထား-ထိန်း-ပါလား

သာ-ရေဆောင်
ပေါင်ကိုက်တု
မင်း-ရဲ့ပေါင်ကို
ကိုက်မသွားတာ
ကံကောင်း

တယ်ပေါ့ဆ
တာကိုးဟဲ့

တသိန်း-တန်တံ
ရွှေခွက်-ခွေး-သေး-နဲ့
ပက်သလိုခံရ
လေပြီတကား

ကက်-မြင်မြင်သမ္မာ
ခွေး-မခွေး-ထီး-ခွေး
အသီး-သူ့ခိုး-ခွေး-လှိုင်း
ခွေး-တယ်ပါမကျန်
သတ်ခေ-
အမိနဲ့တော်

ခွေး-မြီး-ကောက်
ကျန်တောက်ခွပ်သလို
မြဲပြင်လှိုင်းခေဘု
ခွေး-သူ့ခိုး-တွေ

ဘုရင်ကြီးရဲ့အမိန့်တော်အတိုင်း
ခွေးသတ်သမားတွေဟာခွေးတွေ
လိုက်သတ်လိုက်ဖြုတ်တာဟောက
လုံး-ပွက်လော့ချိုက်သွားတာပေါ့!

ခွေးတွေရော
မရ-ဆိုတာ
အခုမှတကယ်
ဟေ့

ဟေ့-သူငယ်ချင်း
ငဝက်ရေ-ငါ့ကယ်ပါ
အုံးကွ-ခွေးနဲ့ဝက်ပါ
အမြဲတုံ့ဘက်ပါကွာ

ခွေးစားဝက်စား
ခွေးအိပ်-ဝက်အိပ်-
ပြီးတော့-ဝက်ခြေရာ
ခွေးခြေရာဆုံဆိုတု
စကားပုံတွေ-

မင်းကြားဘူး
မှာပေါ့!

ခွေးနို့ငဝက်နို့င
ဆိုတာလဲရှိသေး
တယ်လေ

ဒါပေမဲ့-အခုတော
ခွေးကိုချည်းပိုင်းနို့င
နေပြောပြီကွ-

ဒီအချိန်မှာအပေးက
ပစ်လိုက်တဲ့ဒုတ်ကြောင့်

ခွေးငယ်ကလေးဟာ
တိန်ကနဲ-ဖြစ်သွားသတဲ့

ခွေးတကောင်ကလဲဆင်ကြီးဆို
အကူအညီတောင်းရှာသတဲ့-

ငါက ဘယ်နှယ်
ကယ်မလဲမင်းတို့
ခွေးတွေကခွေးပါး
ဝတာကိုး

ဆင်ပြောင်
ကြီးရေ-
ငါ့ကိုကယ်
ပါအုံး

ဆင်နောက်ခွေးပါ
ဆိုတဲ့စာဆိုရှိသားဘဲ
မင်းနောက်က ငါ
အမြဲပါနေလို့...

မင်းနဲ့ငါဟာ
အဆွေခင်ပွန်း
ပါကွာ-

ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ဟာ
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်-
သိပ်အကျယ်တဲ
အကောင်တွေဘဲ

ကြည်လေးဆင်ခေါင်း
ခွေးချီတဲ့-မနိုင်ဝက
ချီလျီချီ...

အို..ဒါကတော
လူတွေက-ငါကို
သက်သက်နှိမ်
ပြာတပါကွာ-

ဒီအချိန်မှာခွေးသတ်သွားရဲ့
လုံချက်ကြောင့်ခွေးဟာ--
အသက်ထွက်ရှာသတဲ့ကွယ်

ပြီးတော့ဆင်ပေါ်ကလူ
ခွေးဟောင်တဲ-ကဲလေး
အဲဒါ-မင်းဟောင်
စရာလား

ပြီးတော့-ခွဲစကကွာ
ဆင်ဟိုဒင်း...အဲလေး
ဆင်မြီး-ခွေးမြော်
တဲ....

ပြီးတော့လဲ-ဆင်ကိုလျှော်
မြီးချေး-ခွေးနွင်းနှိမ်
သလျီ-မင်းက
ဝင်ခွက်လျှော်ခွက်

နောက်ခွေးကြီးတကောင်
ကလဲယုန်ငယ်ဆိုချင်းကပ်
ရှာသတဲ့

ရွှေယုန်ပသာရှိ
ကြီးရွေး-ငါ့ကိုကယ်
ပါအုံးဟံ...

ယုန်တောင်ပေး
ခွေးမြောက်လျက်တဲ
နည်းနဲ့-ငါ့ကိုလှည့်
ဖြားခွဲသလျီ..

လူတွေမင်းနောက်
လျက်ခေါင်-လှည့်ဖြား
ခေါ်ပါလားကွာ..

အိမ်ခေါင်ပေါ်က လူသတ်သမားက
လျက်တော့-ကြောက်ကြောက်
နဲ့လှည့်ပေါ်တက်ပြေးရာက

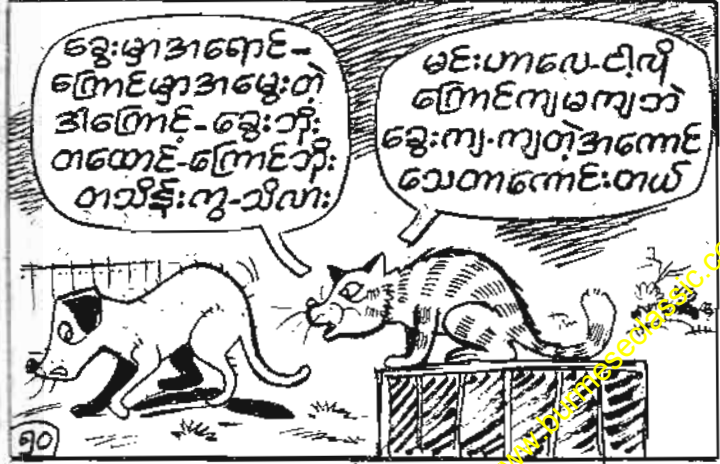

မကြာခင်ဘဲခွေးဟာခွေးသတ်သမားရဲ့လက်ချက်ကြောင့်
အိမ်ခေါင်ပေါ်က-လိမ့်ကျသွားသတဲ့..

အရေးထဲ-ကုလားကလဲခွေးကို
၄၅ ရိုက်လွှတ်လိုက်သတဲ့-

၄၆

ဖွဲ့ဆိုသွားလိအချည်းနှီးဘဲတဲ့

မင်းမြတ်မိလား
ဖွဲ့နှစ်ကောင်-အငြင်းပွား
ငါးကြောင်းအလယ်သား
ခွေးရလို့သွား-ဆိုတဲ့
အပေါက်မျိုးမင်းချိုး
သွားတံလေ

သွားသွားမကယ်
နှိုင့်ဘူး-မင်းဟာမင်း
သောဗ်ပြင်လွတ်တဲ့
ခွေးလျှော်-ဖွဲ့ချင်ရာ
ဖြစ်ပေတော့

တိရစ္ဆာန်တွေဆီက-အကူအညီမရတော့
နောက်ဆုံးပုဏ္ဏားဆီအသနားခံရသတဲ့-

ခွေးစကား-ပုဏ္ဏားယုံ
ဆိုတဲ့စကားရှိနင်းကိုးတယ်
ဒီတခါ-နာမယုံဘူး
နင်းမပြေးနဲ့

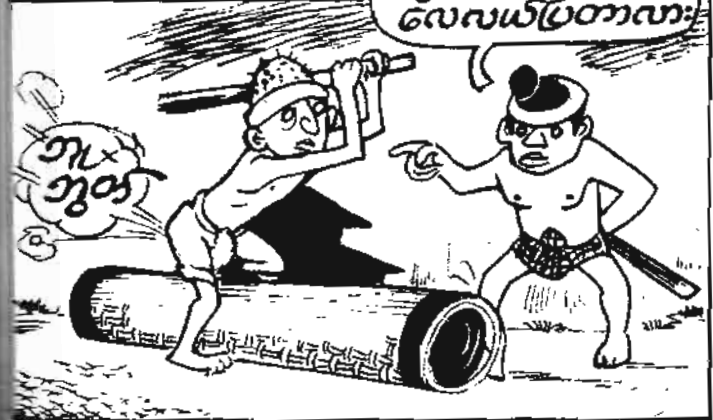
ဖျာလိပ်ထဲခွေးဝင်
ဆိုတဲ့စာဆိုအတိုင်း
ဝင်နင်းကိုးတယ်
သေပေတော့

ဒါလေပုဏ္ဏားကလဲရိုက်မှာမျိုး
၅၁) ခွေးဟာကြောက်ပြီးဖျာလိပ်ထဲဝင်ပြေးတာပေါ့-

ဒီအချိန်မှာခွေးသတ်သမား
တိုင်းအနားရောက်လာသတဲ့

ဟေး-ပုဏ္ဏား-မင်း
ခွေးဝမ်းသာအောင်
လေလယ်ပြတာလား

ဒီမှာကြည့်ကွ
ထမင်းကြမ်းခွဲပြတော့
ကောက်ကောက်ပါအောင်
လိုက်တဲ့ခွေးလျှော်-

ဒီလိုရိုက်သတ်
ရတယ်ကွ

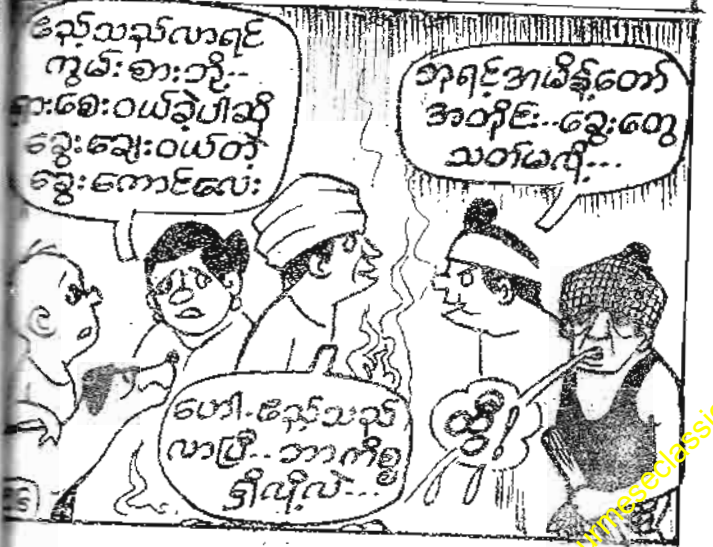

ဟောဒီလို
ဖြူပြီးအိုအို

အရိုးရို!

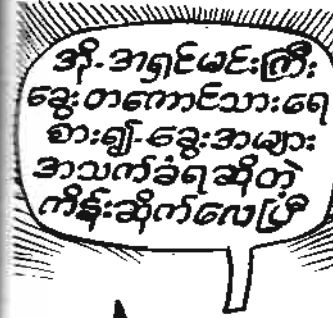

ခွေးမင်းပညာရှိဟာ ဓါးလှံဒုတ်ကြားကနန်းတော်အရောက်

၅၇) ခွေးတွေဟာ သေတဲ့ခွေးကစေ-နာတဲ့ခွေးကနား ၅၈) ပြေးဝင်လာလို့ကနန်းတော်လုံးလန့်သွားတာ

ခွေးသူခိုး

ခွေးကျိုးနှင့် ယုန်လိုက်။
 ယုန် တောင်ပြေး ခွေး မြောက်လိုက်။
 ဖြစ်မယ့်ခွေး အမွေးတခြား။
 ဝရဲခွေး ရဲဆေး တင်စရာ မလို။
 တောခွေး ကျား မကြောက်။
 ခွေးအိုကြီး လက်ပေးသင်။
 ခွေဖြူ တော မတိုးဝံ့။
 ထီးဝန်းနှင့် မှိုဖြူ။ ခွေးဖြူနှင့် ခြင်္သေ့။
 ခွေးရှူးလျှင် မြေနှမ်း။
 ကျွန်လိမ္မာ နောက်ဆုတ်၊ ခွေးလိမ္မာ အမြီးကုပ်။
 မင်းထုထု ခွေးသေသေ။
 မင်းကတော် ကျွန်ပုံပေါက်
 ခွေးလောက် မကောင်း။
 ဒေါသကြီးသူ ခွေးနှင့်တူ။
 လူပု စိတ်တို၊ ခွေးပု ရန်လို။
 လူ မလေး ခွေး မခန့်။
 ခွေးအလုပ် မြင်းလုပ်တော့
 ဘေးကို ဝါးရင်းတုတ်နှင့် အတီးခံရ။

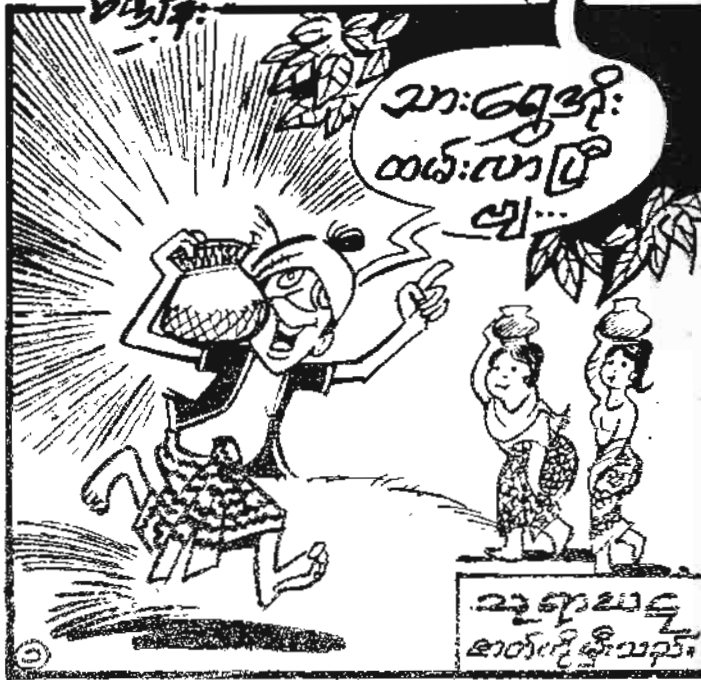
ခွေးသူခိုး ရွာလည်။
 ချေးတုံး ခွေးနိုင်။
 ပုပ်ကြားအက်ထဲကချေး ခွေး ယူမရ။
 စည်သားရေ ခွေးမျှော်။
 ခွေးသူခိုး အိုး လည်ပင်းစွပ်မိသလို။
 အစားအသောက် မီးလိုတောက်
 အလုပ်အကိုင် ခွေးလို မှိုင်။
 ခွေးသူခိုးလာ အိမ်ခွေး အမြီးနှုတ်။
 ခွေးကျင့် ခွေးကြံ။
 တစ်သိန်းတန် ရွှေခွက် ခွေးသေးနှင့်ပက်။
 ခွေးမြီးကောက် ကျည်တောက်စွပ်။
 ခွေး နေရာမရ။
 ခွေးစား ဝက်စား စား။
 ခွေးအိပ် ဝက်အိပ် အိပ်။
 ဝက်ခြေရာ ခွေး ခြေရာဆုံ။
 ခွေးနိုင် ဝက်နိုင်။
 ဆင့်နောက် ခွေးပါ။
 ဆင်ခေါင်း ခွေးချို။
 ဆင်ပေါ်ကလူ ခွေးမောင်း။
 ဆင်ကိုလို၍ မြီချေး ခွေးနှင့်နယ်။
 ဆင်မြီး ခွေးမျှော်။

ခွေးမရောက် အိမ်ခေါင်မိုး
 လူမရောက် မြင်းမိုရ်တောင်။
 အိမ်ခေါင်ခွေးတက် စီးပွားပျက်။
 ကြောင်ကျ မကျ ခွေးကျ ကျ။
 ယာရှင် မျောက်မောင်း
 အိမ်ရှင် ဧည့်ခေါင်း၊ ခွေးကိုမောင်းစေ။
 ခွေးစကား ကြောင်ယုံ။
 ခွေးမှာ အရောင် ကြောင်မှာ အမွှေး။
 ခွေးဖိုး တစ်ထောင် ကြောင်ဖိုး တစ်သိန်း။
 ပျံနှစ်ကောင် အငြင်းပွား
 ငါးကြင်းအလယ်သား ခွေး ရလို့သွား။
 သောင်ပြင်လွတ်တဲ့ ခွေး။
 ခွေးဝမ်းသာအောင် လေလည်ပြု။
 ခွေးဟောင်တိုင်း ထကြည့် အိပ်ရေးပျက်တယ်။
 လင်စံရွေး လင်ခွေးနှင့် ညား။
 ဟောင်လွန်းသောခွေး လူ မလေး။
 ခိုးစား ခွေးဟောင်၊ လုပ်စား မိုးခေါင်။
 မုဆိုးမ အိမ်ထောင်၊ ခွေးပင် မဟောင်။
 ဆန်ပါ၍ ထမင်းရည် ရ
 ခွေးပါလျှင် ငတ်။
 ကံကောင်းချင်တဲ့ ခွေး
 ပြေးရင်း လွှားရင်း ချေးပုံဟပ်မိ။

မွဲချင်တဲ့ခွေး ပြာပုံ တိုး။
 မီးယုံလို့ ခွေး မတိုး။
 ခွေးလက်နှင့် မီးလျက်။
 ခွေးလေးခုန်လို့ ဗုန်မထ။
 ခွေးလေးအရောငင် ပါးလျက် နားလျက်။
 ခွေးဖင်ထိ ဧည့်သည်ရောက်။
 ရှားစေး ဝယ်ပါအို ခွေးချေး ဝယ်။
 ခွေးကိုရိုက်လျှင် ခွေးရှင်မျက်နှာ ကြည့်ပါ။
 ခွေးလို ရှူးတိုက်တိုင်း မကိုက်နှင့်။
 ရှူးတိုက်တိုင်း ကိုက် အရိုက်ခံရ။
 ခွေးကောင် ပုပ်လေ လင်းတာ ကြိုက်လေ။
 ခွေးမှာ လောက်ကိုက်။
 ခွေးဝင်စား သနားလို့ လက်မခံနှင့်။
 ခွေးရူးနှင့် ခွေးကောင်းကိုက်
 ခွေးကောင်း နားရွက်ဖြတ်ခံရ။
 ခွေးရူးကောင်းစား တစ်ခွန်းတည့်။
 ခွေးအိုကြီး ရှိခိုးသင်။
 ခွေးပါးစပ်က နတ်စကားထွက်။
 သားရေပေါ်အိပ် သားရေနားစား။
 ခွေးကြီးမှ ရန်လုံမှည့်။
 ခွေးဖြစ်မှ မစင် မကြောက်နှင့်။
 ခွေးသုန်လျှင် ချေးကုန်သက်သာ။

အရက် အိမ်

"ရှေးသရောအင်္ဂါ-ပြည်စာရာဝယ်၊ ကုဋေကြွယ်သား၊
 သူဌေးသားလျှင်၊ သားတယောက်ဖြစ်ချစ်၍တစေ၊
 အိမ်မှာနေ၍၊ စာပေမကျ... ဟူသကဲ့သို့ပင်..."

တစ်က ဗာရာဏသီပြည်တွင်ကုဋေလေးဆယ်ကြွယ်ဝ
 ဝသောသူဌေးကြီးတွင်တဦးတည်းသောသားရှိလေ၏။

သူဌေးကြီးလင်မယားသတ်-
 သားကိုအလှူနှင့်အလှူပိုက်ကာ
 ပညာမသင်ကြားစေပဲ သူဌေး
 သားမှာမိဘ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကို
 သုံးဖြုန်း၍သာနေ၏။

အမြင်မတော်သူများက
သတိပေးကြသည်။

ဒီမှာသူငွေကြီး
အိုးကောင်းလို
နာနာခတ်
ဆိုသလို...

သားသမီးကောင်း
ဖြစ်စေလိုမင်
နာနာကလေးရိုက်ပြီး
ဆုံးမရတယ်...

ပညာတွေအိုး
လူမပိုး... တဲ့ဗျ
မိဘတိုင်း... သားတွေအိုး
ထမ်းလာတာကိုပဲ
မြင်ချင်ကြတယ်

ဘာ... ကျုပ်တို့သားက
တွေအိုးထမ်းလာစရာ
မလိုဘူး၊ အိမ်မှာ
တွေအိုးတွေအများကြီး

ကျုပ်သားတသက်
ပြန်လို့မကုန်ဘူး

သို့နှင့်... သားတယောက်ဖြစ်
ချစ်၍တလေးအိမ်မှာနေ၍
စာပေမကျ၊ မိဘစုတေ့
ခန္ဓာတွေသော်...

သူငွေသားက... တကောင်
ကြွက်အဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့၏

ငါ့အဖေက... ကုဋေ
လေးဆယ်သူငွေ
ငါကကုဋေရွစ်ဆယ်
သူငွေသား... ဟားဟား

အရှေ့အနောက်တောင်မြောက်ဘယ်မှာ... မသိပါငြား
သူငွေသားသည်...?

ဟေး...
သားတွေအိုး
ထမ်းလာဖို့မလိုဘူး...
အရက်အိုးထမ်းဖို့
လိုတယ်ကွ...

အပေါင်းအသင်းများနှင့်သောက်စား... များပစ်က
မိန်းမလိုက်စား... ပျော်ပါး၍သာ နေလေသည်။

မကြာမီ-သို့ထားမတတ်အရပ်
ရပ်၌-ခွဲအပ်ခွဲစွာ-ရှိသည်ငါ့ကို၊
မ္မားစွာကျန်ပေါင်း-မကောင်း-ခိုသူ
ယူ၍ပြေး-ရှောင်-။ ဆိုသကဲ့သို့-
ပစ္စည်း-အား-လုံး-ကုန်လေတော့၏။

နောက်ဆုံးတွင်-အိမ်ကို
ရှောင်-၍-ထောင်း-ထောင်း-
ပြောလျက်-ခွက်လက်ဆွဲကာ
တောင်း-စား-ပါလည်း-

တညတွင်သူငွေသားသူတောင်းစားသည်
-ရေပပေါ်၌အိပ်နေစဉ်-
ငါ့သား-ငါကား-သင့်ထံသွေဝါသိကြားဖြစ်၏-
ငါ့သား၏ဖြစ်အင်ကိုထင်မကြည့်ရက်-
ငါ့သားကိုသမားလှ၏-
ရှေး-လှိုတရအိုး-
အလွန်ဆန်း-ကြယ်သောဖြစ်ရပ်နှင့်ကြုံတွေ့လေသည်။

ကျွန်တော်မှာ
ရေတအိုး-မိုး-တပေါက်
သောက်တော့ရေအိုး-စင်
နေတော့ရေပ-။ မှာပါ
သမား-ကြပါ။
လည်ပင်း-အိုး-ဆွဲ
ရေထဲဆင်း-သေ
ပါလား-...

လူအများ-အေးနှလုံး-နားကြသည်။

ဤအိုးထဲမှသား-လှိုသလို
နှိုက်သုံး-လော-
ဘယ်တော့မှမကုန်နိုင်
မခန်း-နိုင်တဲ
လှိုတရအိုး-
မကွဲစေနှင့်
မကွဲစေနှင့်
မကွဲစေနှင့်
အင်း-ငါ့ဖခင်က-
ကြွယ်လွန်ပြီး-အခုသိကြား
ဖြစ်နေလို့-ငါ့ကိုမ-တပ
လှိုတရအိုး-တဲ-

ဟေး... မင်းက
မပြည့်တဲ့အိုး
ဘောင်ဘင်ခတ်
နေပြန်ပြီ...

အမဲရိုးနှယ်-
ဟင်းအိုးမြွေအားမနာ
အိုးတန်ဆန်ခတ်
သူ့အိုးနဲ့သူ့ဆန်တန်တုံ
ပြောရတယ်..

ဟေးဟေး-မပေး
နိုင်ဘူး- ငါ့အိုး
ကွဲမှာမို့ရတယ်..

ကဲ-ငါ့မျက်လှည့်ပြမယ်
ဒီမှာပြန်ပြန်အိုးထဲမှာ
ဘာမှမရှိဘူး...
ငါ့နှိုက်ပြမယ်-

ဆင်ဖြူတော်ပြုတ်စား
ချင်ပေမယ့်အိုးရှိမှ
အေး... အဖိုးနဲ့ပွား
အိုးကွဲနဲ့တွေ့တတ်လို့..

အိုးကောင်းရေခိမ်
ဆိုတော့ကောင်းမကောင်း
ခမ်းကြည့်ချင်တယ်
ပေးခမ်း...

တွေ့လား-ဟောဒီမှာ
ရွှေဒင်္ဂါးတွေအဲဒါ
မတူပဲနဲ့ရွှေအိုးရ
ဆိုတဲ့လှိုတရ
ရွှေအိုးကွဲ...

အဲဒီအိုး
မင်းတယ်ကရုဏာ
တကလဲ-ကြက်တန်း
ဆန်အိုးတိုး-လာ
တကလား...

အဲဒါ ငါ့အဖေ
သိကြားမင်းပန်ဆင်း
ပေးတာ...
ကြာတယ်ကွ
ရော့ရော့ အရက်
သွားရှာကြာ..

အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ
ဆိုတာလို့ တို့အရက်အိုး
တွေချည်း အတူတူ
သောက်ကြမယ်...
ပြီးတော့... ကူတို့ယ
တလေးတွေနဲ့
မထိရတာကြာပြီ
ရှာခဲ့ကြ...

ထိုနေ့မှစ၍ ယဋ္ဌေးသားအပေါင်းအသင်းများကား လိုတရ
အိုးမှလိုတိုင်း ရနေသောကြောင့် သုံးမကုန် ဖြိုနုန်းမကုန်၊
ယခင်အတိုင်း နေ့စဉ်မှူးယစ်ပျော်ပါးနေကြလေသည်။

ဟေး ဘိန်းစားနဲ့
အရက်သမားဘယ်သူ
ပိုမြတ်သလဲ
ဟေး အတူတူနဲ့
အနှုန်းပဲကွ

မင်းကဘိန်းစားချင်း
အတူတူ တလုံးပိုရှာ
ချင်လို့လား...
ဘာပဲပြောပြော
ဘိန်းစားမှမယား
ချစ်တာကွ..

ဘိန်းစားမှမယား
ပစ်တာပါကွာ တို့တော့
တခွက်သောက်တော့
ဘဝဂ်ရောက်..

သောက်သောက်စားစား
လူမင်းသား အိမ်ကမယား
ချစ်လတံတဲ..
မယားချစ်ဒေဝင်လဲ
ရွှေစင်္ဇေစတလေး
ဆင်ရဲသေး..

အိုးကွဲကျိပ်နဲ့ ဖါရတယ်ကွ

အိုးကွဲကလေးကိုကောက်ကိုငါ့လိုက် သည်နှင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲသွားလေတော့သည်။

ထိုနေ့ထိုရက်မှစ၍ သူငွေသားသည် သူတောင်းစားဘဝသို့ ပြန်ရောက်ပြီး... ခွက်လက်ဆွဲကာ တောင်းစားပါလည်း...

နင်းကာလူမိုက် ဒုစရိုက်ဟု ချိတ်ယုတ်လိုက်ကြော့ရွာမှ ခွက်လက် ဆွဲ တောင်းမြှာသေသည်၊ တောင်းသေလင်းတကျ ချိတ်တည်း။

အိုးကောင်းလို နာနာခတ်
 ပညာရွှေအိုး လူမခိုး
 သားရွှေအိုးထမ်းလာ
 ရေတစ်အိုး မိုးတစ်ပေါက်
 သောက်တော့ ရေအိုးစင် နေတော့ ဇရပ်
 လည်ပင်းအိုးဆွဲ ရေထဲ ဆင်းသေ
 ကောက်ရိုးနဲ့လဲ အိုးကွဲသာရ
 ကရင် ထန်းလျက်အိုးတွေ
 ပိဋကတ်အိုးကွဲ
 မဖုတ်သေးသည့်အိုး ကျိုးလွယ်
 အိုးတော်လုပ် ဖုတ်ရင်း မကျက်သည့်အိုး
 အိုးသည် အိုးကောင်း မသုံးရ
 မပြည့်တဲ့အိုး ဘောင်ဘင်ခတ်
 အဲမဲရိုးနယ် ဟင်းအိုးမှ အားမနာ
 အိုးတန် ဆန်ခတ်
 သူ့အိုးနှင့် သူ့ဆန် တန်ရုံ
 ဆင်ဖြူတော် ပြုတ်စားချင်ပေမယ့် အိုးရှိမှ
 အဖိုးနည်း အိုးကွဲနဲ့တွေ့
 မတူးဘဲနဲ့ ရွှေအိုးရ
 ကြက်ကန်း ဆန်အိုးတိုး
 အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ
 ထန်းရည်မူးတော့ ကျွဲခိုးပေါ်

ထန်းရည်အိုးနဲ့ စကားပြောသလို
 အိုးမလုံ အုံ့ပွင့်
 မီးဖိုနား ယမ်းအိုးထားသလို
 ခေါင်းတစ်လုံးတည်းနဲ့ အိုးနှစ်လုံး မရွက်နိုင်
 အိုးကွဲချိပ်ဖာ ချိပ်ဖိုးက သာ

မာတာပိတုဂုဏော-အနုဇ္ဈော

ဝိညာဉ်ကျေးဇူး

မြင်းမိုရ်တောင်ဦးမေကကျား
ကျေးဇူးကြီးလှ၊ မိနှင်တား

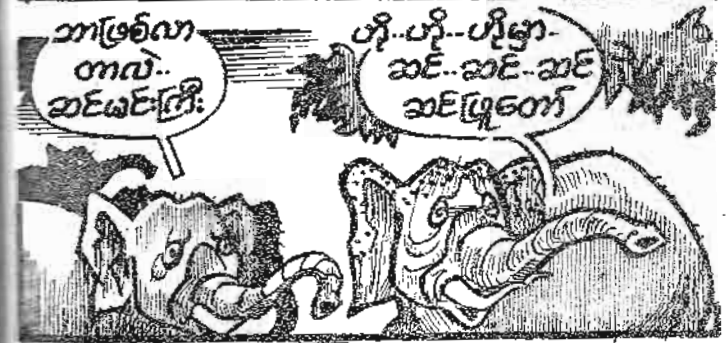
ဦးအုန်း

ဟိမဝန္တာတောကြီးတွင်
တောဆင်ရိုင်းများကြီးစိုးလျက်
ရှိလေသည်။

ဝေါင်းဖောင်း

တခုနဲ့တခု-တဖြောင်းဖြောင်း...
တဖြောင်းဖြောင်း-တဖြင်းဖြင်း-နှင့်
ချီတက်လာသောဆင်အုပ်ကြီးကြောင့်သစ်ပင်တီးပင်
တို့မှာ "ကိုင်းတောဆင်ရိုင်းသဖွဲ့" ပြားပြားဝပ်လျက်ရှိ၏

ဟဲ့...ဟဲ့
ဆင်ဖြူမျက်နှာ
ဆင်မိမိကြည့်ဝံ့

ငါတောင်ဆွေးပြေး
ဝက်ပြေး...ပြေးတော်
မူခိုရတယ်..

ဆင်ဖြူတော် ဆင်ဖြူတော် ဆင်ဖြူတော်
ပေါ်ပြီပေ! ပေါ်ပြီပေ! ပေါ်ပြီပေ!

ဆင်အပေါင်းကြွေးကြော်
လိုက်သည့်နှင်းဆင်မင်းကြီးမှာ
ကြောက်စားပါလေတော့၏။

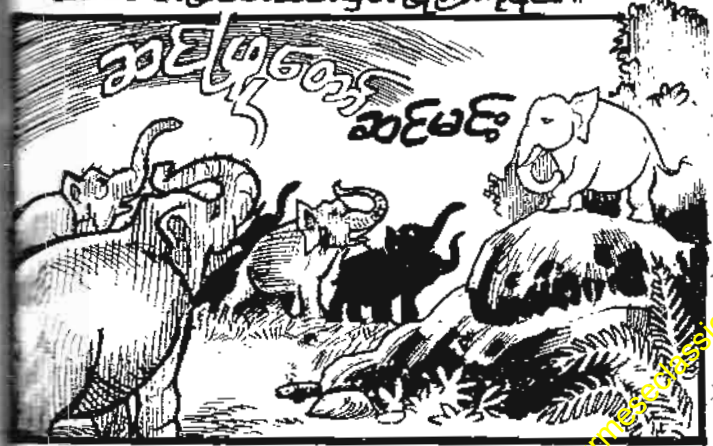
ဘာဖြစ်လို့သေးပါ
ချရတာလဲ..
ဆင်မှာတော့ကျင်ယံ
ယင်မှာတော့ပင်လယ်
ငါသေတော့မဟဲ့..

တုတ်ပါသည့်။ ဘိမဝိဒ္ဓါတောတနေရာတွင်ဘုရားအလောင်း
ဆင်ဖြူတော်သည်မျက်စိအလင်းမရသောမိခင်ဆင်အိုမကြီးကို
ခိဘာလုတ်ကျေးဇူးကိုအထူးသိရှိ၍ အစာရှာဖွေကာလုပ်ကျွေး
ပြုစုလျက်ရှိ၏။

ယခုတောဆင်ရိုင်းအပေါင်းတို့ကားဆင်ဖြူတော်အား..
ဆင်မင်းအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုကြကုန်၏။

ဆင်ဖြူတော်
ဆင်မင်း

သို့သော်... ဆင်ဖြူတော်အစာရှာသွားခိုက်... တောဆင်ရိုင်းတို့သည်
မိခင်၏အစာများကို... လုယက်စားသောက်ကြလေသည်။

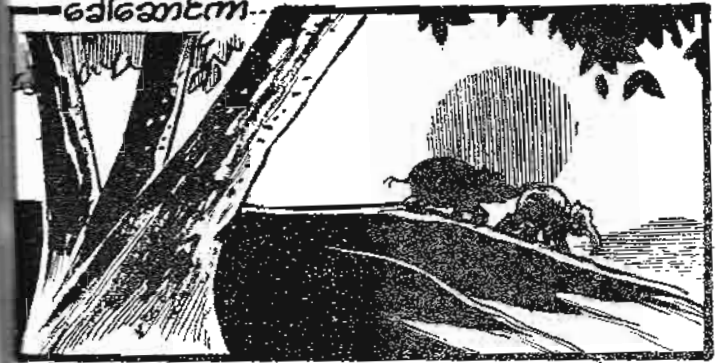

ထိုအဖြစ်ကိုသိသော
ဆင်ဖြူတော်သည်-
စဉ်းစားမိလေသည်။

တိုး... ရွှေလုယက်ကြသော
တောဆင်ရိုင်းများကြောင့်
မှက်စိမမြင်
ငါ့မိခင်သည်... တနေ့နေ့
ဆင်ကန်း... တောတိုး
အဖြစ်ဆိုး... တောမည်..

၁၀
တညတွင်ဆင်ဖြူတော်သည်
မိခင်ကိုတောဆင်ရိုင်းများ
မသိစေပဲ... တိတ်တဆိတ်...
ခေါ်ဆောင်ကာ...

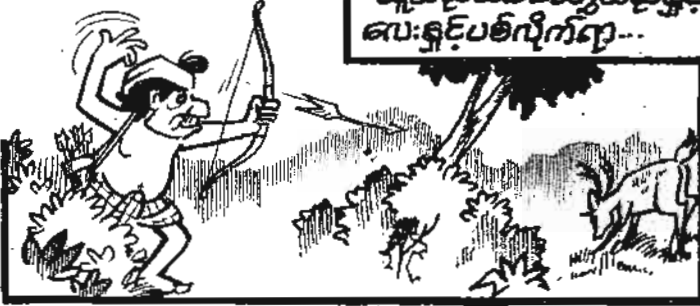

တော... ရန်ကင်း... သောဟိုမဝရွာ
တောင်ခြေသို့ပြောင်းရွှေ့ကာ
ပဒုမ္မာကြာအိုင်ကိုအဖျော်ပြု၍-
ကျေးမွေးပြုစုနေထိုင်လေ၏။

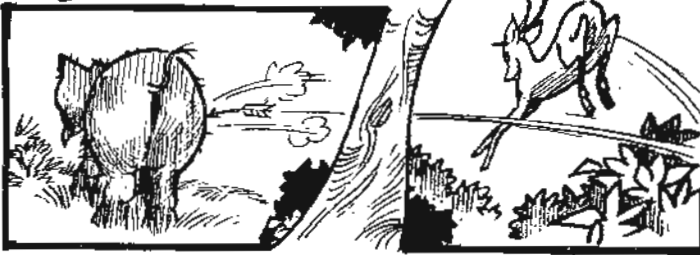
တနေ့သော်လည်းကောင်း၊
မုဆိုးတဦးသည်ဟိမဝန္တာ
တောသို့ရောက်ရှိလာ၏။

သူသည်သမင်တွေသည်နှင့်
ပေးနှင့်ပစ်လိုက်ရာ...

သူ၏မြားသည်သမင်နှင့်ကွဲသွားကာ
ဆင်ရိုင်းကြီးကိုသွားထိပေးသည်။

ဟယ်-
ပစ်တော့သမင်
မွန်တော့ဆင်

ဆင်ဆိုတာ..
ကြောက်စရာ..

ဆင်မကြောက်
ဆိုက်ခောက်ရောက်
တတ်သတဲ့...

ဟော-ဆင်ကြီး
နောက်ဆုတ်ပြီ

အဲဒါ... ထိုးမည်ဆင်
နောက်ဆုတ်
တာပဲ...

ဆင်မကြောက်
ဆင်ဖိနပ်ဖြစ်
တဲ

လဲရာဆင်နင်း
ရင်တော့.. ငါဆင်နင်းသရက်
ဖြစ်တော့မှာပဲ...

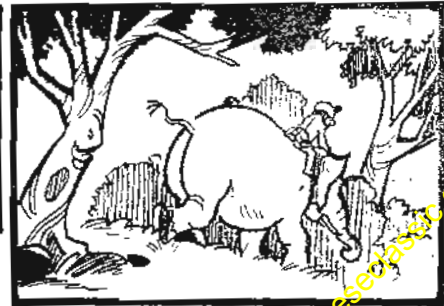
မုဆိုးသည်..ကျေကောက်ပြေးရာ..ဆောက်ဆုံးတွင်- တောဆင်ရိုင်း..ဘေးမှလွတ်မြောက်သွားပေသည်။

ရက်အတန်ကြာသော်..မုဆိုးသည်ဆင်ဖြူတော်နှင့်ရုတ်တရက် ရင်ဆိုင်တိုးမိရာ..ကြောက်ပန်ပြီး..ထွက်ပြေးမည်ပြု၏။

ဆင်ဖြူတော်သည်.. မုဆိုးအားသူ၏ ကျောပေါ်သို့ တင်ကာ..ပို့ဆောင် ခဲ့လေသည်။

သူသည်လမ်းမှတ်မိအောင်ဆင်ပေါ်မှာသစ်ကိုင်းများကို-
ချိုးပြီး-အမှတ်အသား-ပြထားခဲ့လေသည်။

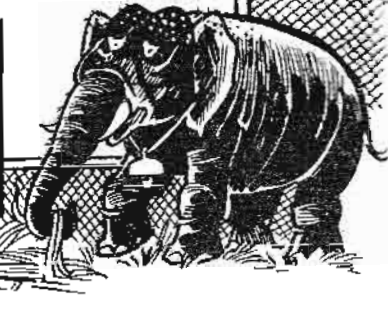

ဆိုနှင့်တော့စပ်ရောက်သော်.. အသင်မုဆိုး
လိုရာခရီးသို့
သွားလော့..

မုဆိုးလည်း..ဗာရာဏသီသို့ပြန်နိုင်လေပြီ..

ဗာရာဏသီပြည်တွင်
မြဟ္မဒတ်မင်းကြီး-
မင်းပြုစဉ်မင်းကြီး၌
မင်္ဂလာဆင်တော်ကြီး
တစ်-ဦးရှိ၏။

ထိုမင်္ဂလာဆင်တော်ကြီးကိုဆင်ဝန်မင်း-ဆင်ဆရာ-ဆင်
ထိန်း-ဆင်ချေးကျုံးတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်ကြရလေသည်။

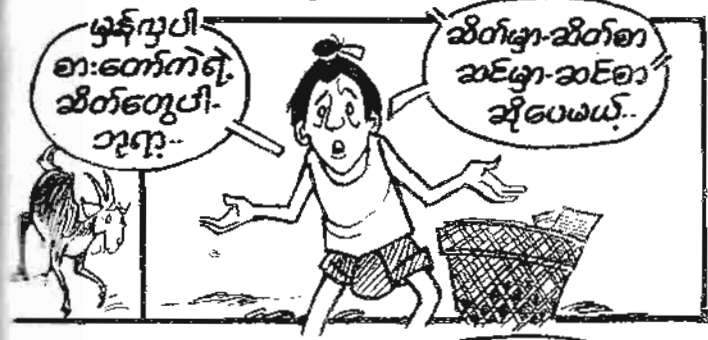

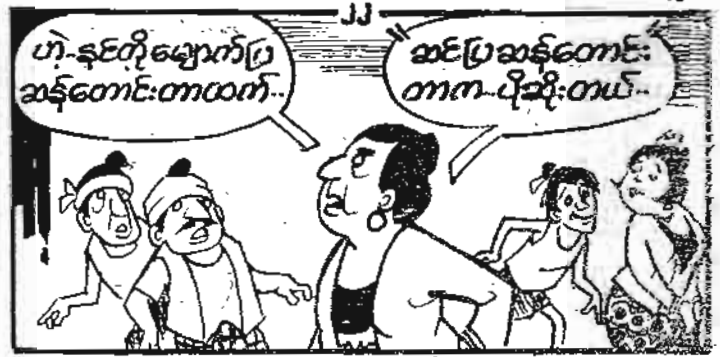
တော်တော်ကြာ
ဆင်ဝန်မင်းကြွဟ
လိမ့်မယ်..

ဟေ့- ဆင်ချေးကျုံး-
ဆင်ချေးတွေကျုံး
ထားရဲ့လား..

တညညန့်ပြောက်သော်...

၂၇

သမီး... ဆင်ချေးကျုံးနဲ့ လိုက်ပြေးပြီတော့

ဒါနဲ့ကောင်ညက ဆိုင်း... ဆင်နဲ့တယ်ကို အိပ်ခက်ခက်တက်

ထိုအခိုက်... ဆင်ထိန်း... ရောက်တာပဲ

ဟဲ့... ဆင်ထိန်းအခု ဆင်ချေးကျုံး ဘယ်မှာလဲ

ငါ့သမီးကို ခိုးပြေးလိုဟဲ့

ဆင်ဝန်မင်းသမီး လင်နှောက်လိုက် ပြေးတာအရေး မရှိဘူး

ဘ... ငါ့ညကတညညန့် အိပ်မပျော်ရတဲ့ အထ... အထ...

ဆင်ဝန်မင်းကလဲ "အိပ်လို့မပျော်... ဆင်ခွောက်လို့မခို" ဖြစ်နေပြီ

ညက... ဆင်ခွောက် လို့လားဟဲ့

ညက... မင်္ဂလာ ဆင်တော်ကြီး ငယ်ထံပါအောင် ခွောက်ပြီ...

သေသွား ပြီဟဲ့ဟဲ့

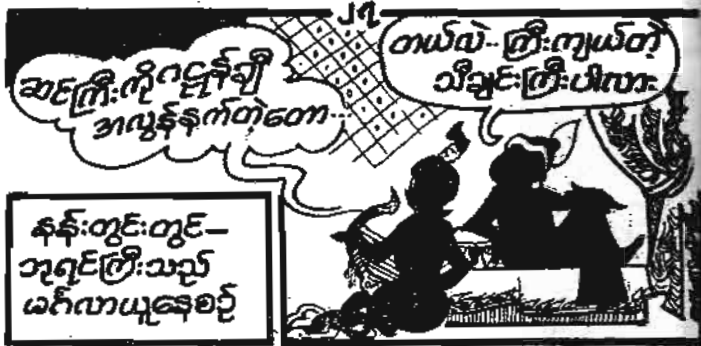
ဟေ့ ဒုက္ခပါပဲ

သမီးကလဲ လင်နှောက် လိုက်... ဆင်တော်ကြီး ကလဲသေ

အဲဒါပေါ့ လင်နှေခဲ ဆင်သေမှ ဆိုတာ

ဆင်စွယ်မှန်ယင်
ငါ့မထို...လို့
ဆင်စွယ်ကဲ့သို့ကျင့်
ဆင်ကဲ့သို့မကျင့်နှင့်

ထွက်ပြီ...သော
ဆင်စွယ်ဝင်တယ်လို့
မရှိ...တဲ့

ဒါကြောင့်-သေသွားတဲ့
မိန်းမလားဆင်တော်ကြီးရဲ့
အစွယ်ကိုအရင်းက
ဖြတ်ပြီ...

ငါ့မိဖုရားကြီးအတွက်
လက်ဝတ်ရတနာများ
လုပ်စေ-

ကြည့်တော့ဆင်
မြင်တော့ထို...တဲ့
ငါ့ဆင်တော်နဲ့
ရွေးထီးဆောင်းဖို့
မိန်းမလားဆင်တော်
အလိုရှိတယ်..

မိန်းမလားဆင်တော်ရဲ့
ကြန့်အင်လက္ခဏာကို
လျှောက်ကြစမ်း..

မှန်လှပါ-ဆင်ဆိုသည်ကား
ဆင်၏နားရွက်သည်
ယပ်တောင်နှင့်တူ၍
နှာမောင်းကား
မြွေနှင့်တူ--

ဟဲ့-တော်-တန်-တိတ်
နင့်ဟကတံ မျက်မမြင်
ပုဏ္ဏားခြောက်ယောက်
ဆင်ကိုမှန်းပြီးလက်နဲ့
စမ်းသလို ဖြစ်နေပြီ

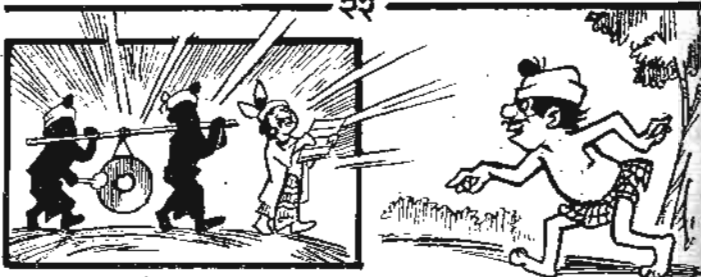
ဆင်သတ္တဝါကြီးသော်လည်း
ရေမြောနိုင်သည်
ဆင်ကောင်ကြီးသလောက်
မျက်လုံးသေးပြီးတော့
ဆင်ဟုတ်ကြောင်း
နှာမောင်းသက်သေတဲ့--

ဟဲ့..ဒါဟား
ဆင်ရဲ့ကြန့်အင်
လက္ခဏာ-ဆိုတာ

ဆင်ဟူသည်ကား
ဟတ္ထိ ဆင်ဟူ၍..

ကြေညာမောင်းသံကို ဆင်ဖြူတော်နှင့်တွေ့ခဲ့သော...
မုဆိုးကြားသိသည့်နှင့်- ရှေ့တော်မှောက်အရောက်ဝင်ကာ
သံတော်ဦးတင်လေတော့သည်။

ဆင်ဖြူတော်ကို
တွေ့ခဲ့ကြောင်းပါ
ဘုရား-

အလို
ဆင်ဖြူတော်
ဆိုပါတာ။

ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ပီတိဖြာလှတယ်
မောင်းမင်းဘုရား-

ဆင်ဖြူတော်ရှိရာကို
လမ်းပြနိုင်ကြောင်း
ပါဘုရား...

နေ့စဉ်- မောင်းမင်း
ဆင်က- ဆင်ဖြူတော်
စစ်ရဲလား-

မှန်လှပါ
ဆင်ဖြူတော်
အစစ်ပါ-

ဆင်ဖြူတော်ဟာ
ဆင်ခွယ်လို့ဆွတ်ဆွတ်
ပြုနေကြောင်းပါဘုရား

ဆင်ဖြူတော်ကို
အယ်လို့ဖမ်းကြမလဲ
ဆင်ဆရာတို့-

မှန်လှပါ... မွဲ-နေဝင်
ဆင်- သူကောက်
တဲ့

ဒီအချိန်မှာအခြား
လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ
လက်ဆောင်ပေးကြောင်း
ပါတူရား..

ဆင်ဖြူတော်တင်မှာ
ချည်တင်နဲ့ကျိန်းကျော
မှာမီးလို့ပါတူရား

အိမ်
ဟုတ်ပေ
ဘားပဲ..

ဆင်ဖြူတော်ကို
မဖမ်းနိုင်ယင်..

ဆင်
ကြမ်းကကျဲ
လှကြမ်းက-
ထိတ်တုံး..တုံ

နင်တို့ကိုလဲ
ထိတ်တုံးခတ်
ရမယ်

ကဲယခုအမြန်
ဆင်ဖြူတော်ကို
ဖမ်းစေ
အမိန့်တော်

မုဆိုးလမ်းပြု၍ ဆင်ဆရာ ဆင်ထိန်းတို့ သည်ဆင်ဖြူတော်
ဖမ်းရန်ထွက်လာကြသည်။

ဆင်သွားတော
လမ်းဖြစ်..လို့

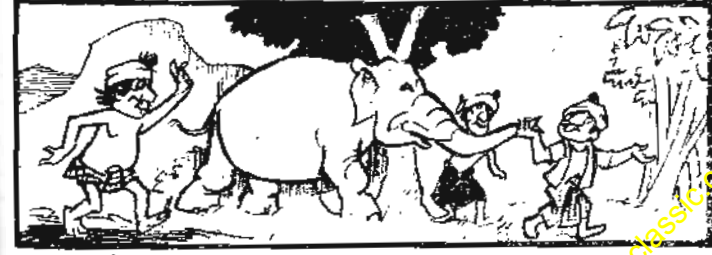
ကျွန်လမ်းမှတ်
ထားတယ်ကျွန်တော်
လိုက်ခဲ့..

မကြာမီဟိုမဝရွာတောင်ခြေရှိ
ပဒုမ္မာကြားခိုသို့ရောက်သော်..

ဟိုမှာ
ဆင်ဖြူတော်
ဆင်ဖြူတော်

ဆင်ဆရာလည်း ဆင်ဖြူတော်၏ကြွန်အင်လက်ကားကိုမြင်
လျှင်သိသည်နှင့်ရွာမောင်းကိုငှိ၍အပူယံတကူဆွဲခေါ်၏။

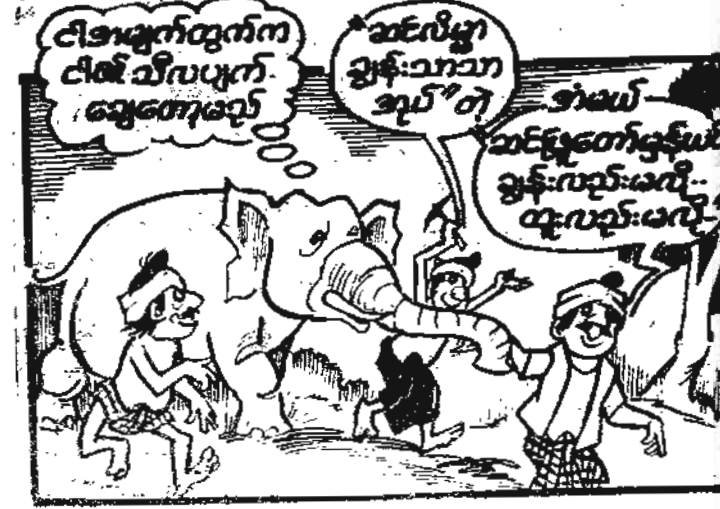

၁၉၆
ဆဋ္ဌတော်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တော်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏ်တော်လည်းကောင်း

အင်း- ငါကယ်ဆယ်
လိုက်လော့ဗျ်မှဆို
ယုတ်ကျောင့်ငါယခု
အစင်းဝဲရလေပြီ..

ငါ့လုပ်ဆောင်ချက်
ဆယ်စုံမကစွန်အား
ပြီးစားစောက်လည်း
စွန်မယူလို

ငါ့အဖျက်ထွက်က
ငါ၏ သိလယုတ်
ရွေးတော့မည်

ဆင်လိမ္မာ
ခွန်းဘာသာ
အုပ်တို

အံ့မယ်-
ဆဋ္ဌတော်လည်းကောင်း
နိဗ္ဗာန်တော်လည်းကောင်း
ဝိညာဏ်တော်လည်းကောင်း

ဆင်ပေါ်ကလျ
ရွေးဟောင့်တို
ဟား..ဟား..

၁၉၀
အေး... မင်းသာဆင်နောက်က
လိုက်ခို... ဆင်နောက်ရွေးပါတို
ဆင်အပြီး- ရွေးပျော်မင်း
လိုက်ခိုပေါ့ကွာ..

ဆင်နောက်ရွေးမပါပဲ
ဆင်သွားရာ- ကျားပါ
ယင်တော့--

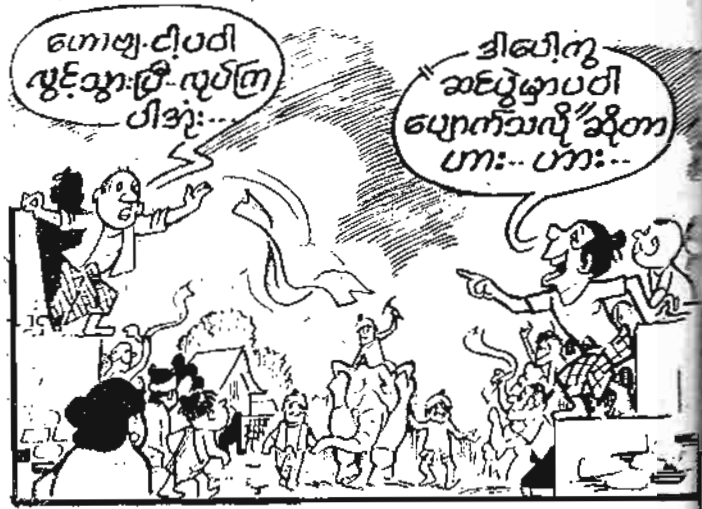
ကျားနဲ့ဆင်
လယ်ပြင်မှာတွေ့
မှဖြင့်- ဒုက္ခပဲ..

မှဆို- တို့လူစုပျော်နေကြ
သော်လည်း ဆဋ္ဌတော်မှာ
ညှိုးငယ်စွာလိုက်ပါလာ၏။

ပျောက်မိမိမောင်ငါ့မိခင်ကား
ငါ့ကိုပျော်လင်တမ်းတမင်း
အစာရေစာငတ်ရှုံးအားပွတ်
နေရှာတော့မည်.

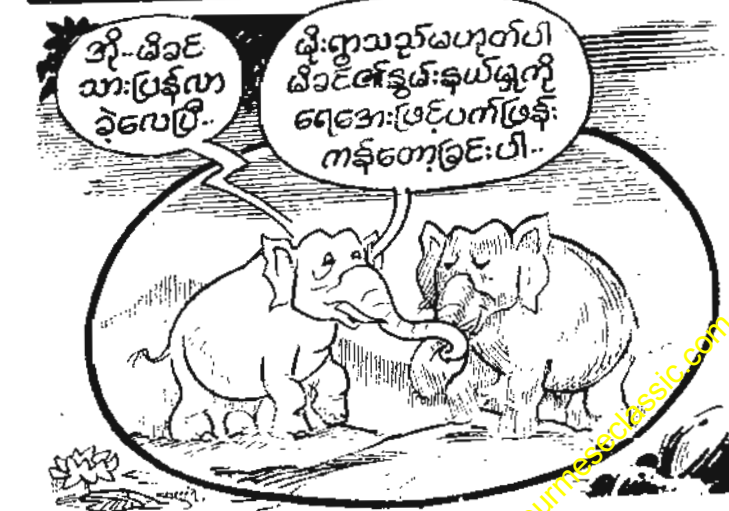
နေပြည်တော်သို့ဆင်ဖြူတော်ကိုဆောင်သွားလာရာပြည်သူ
အများသည့်ခေါင်းမူပဝါများ ချွတ်၍- ၄၄
အုတ်ခက်သောင်းတင်းဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။

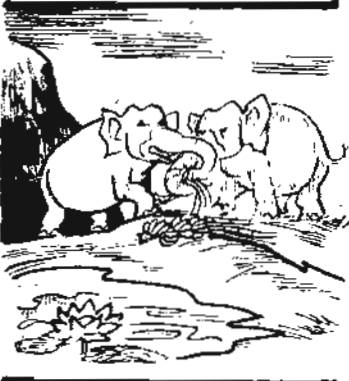
နောက်တနေ့မိုးလင်းသော်--မင်းကြီးကိုယ်တိုင်ဆင်ဖြူတော်ကို

ထိုနေ့မှစ၍...
ဆင်ဖြူတော်သည်မိခင်အား
လုပ်ကျွေးပြုစုနေရာ...

၄၂ ကာလကြာသော်မျက်မမြင်
မိခင်ဆင်မကြီးကျယ်ကုန်သွား
လေတော့သည်။

မိခင်မရှိသည့်နောက်တွင်

ဆင်ဖြူတော်လည်းဟိမဝန္တာတောင်ခြေအနီး၌
တရားအားထုတ်နေသောရသေ့ရဟန်းများအား--အာပူပင်
အကျွေးပြု၍-ကုသိုလ်ကောင်းမြှူပြုနေလေတော့သည်။

မာရုဏာသီလည်ဖြူပျော်စင်ကြီးသည်ဆင်ဖြူတော်တို့
ဆင်ဖြူတော်မရှိတော့သည့်အတွက်မိမိအလှူတော်ပေးခဲ့ကို
အထူးသိသော-ဆင်ဖြူတော်-ဆင်မိခင်သဏ္ဍာန်

ကျောက်ဖြင့်ဆင်ရုပ်ကြီး
ထုလုပ်စေပြီးနှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ဆင်ပူဇော်ပွဲကိုကျင်းပကာ
ကြီးရွာသော-ပူဇော်သဏ္ဍာန်
ပြုပြာလေသတည်း။

၁၈၁၅၁၈ နိုဗင်ဘာ-မာတုပေါ်သက-ဇာတ်ကို၌သည်။

မာတာပီတုဂုဏော

ကိုင်းတော ဆင်နင်းသလို
 လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို
 ဆင်အသက်ကြီးလျှင် သူ့နာမောင်း သူ့နင်းသလို
 ဆင်ဖြူမျက်နှာ ဆင်မည်း မကြည့်ဝံ့
 ဆင်မှာတော့ ကျင်ငယ်၊ ယင်မှာတော့ ပင်လယ်
 ဆင်ကန်း တောတိုး
 ပစ်တော့ သမင်၊ မှန်တော့ ဆင်
 ဆင် မကြောက် ဗိုက်အောက်ရောက်
 ထိုးမည့်ဆင် နောက်ဆုတ်
 ဆင် မကြောက် ဆင့်ဖိနပ်ဖြစ်
 လဲရာ ဆင်နင်း
 ဆင်လိုက်မှ သစ်ပင်ရှာ
 ဆင်လိုက်ရာ လမ်းကောင်းလမ်းဖြောင့် မရွေးသာ
 ဆင်လိုက်ရာ ဝါကြီးဝါငယ် မစဉ်သာ
 ဆင်သည် လူကို တစ်နေ့ သုံးခါကြံ
 ဆင်ကြံ ကြံ
 ဆင်ဝန်မင်း အရိပ်နဲ့ ဖောင်ဆိပ်မှာ ဓားပြတိုက်
 ဆင်စီးလို့ မြင်းရံ
 ဆင်နင်းလို့ မြင်းကန်
 ဆင်ဝန်ကတော် ကြောင့်ကျကြီး

ဆင့်နားရွက် ဝက်တပ်
 ဆင်မယဉ်သာ သွားသလို
 ကောက်နှောင်းတော့ ဆင်စာဖြစ်
 ဆိတ်မှာ ဆိတ်စာ၊ ဆင်မှာ ဆင်စာ
 ဆင်ချေးတစ်တုံး ဆိတ်ချေးတစ်ရာ
 ဆင်အိပ်ရာ ဆိတ်နှိုး
 ဆင်ကျီစား အလကားမမှတ်နှင့်
 ဆင်ကျီစားရာ ဆိတ်မခံသာ
 ဆင်လည်း ဆင့်အတောင်နဲ့ ပြသလို
 ဆိတ်လည်း ဆိတ်အတောင်နဲ့ ကွဲ
 ဆင်ပြ ဆန်တောင်း
 ဆင်ကို လို၍ မြီချေး ကြွေးနဲ့နှိမ်
 ခေါင်း ဆင်နင်း
 အိပ်လို့မပျော် ဆင်အော်လို့ မနိုး
 လင်နေစ ဆင်သေမှ
 ဆင်ခေါင်း ခွေးမချီနိုင်
 ဆင်သေကို ဆိတ်ရေနဲ့ ဖုံး
 ဆင်သတ် အရပ်ဝေ
 ဆင်စွယ်မှန်ရင် ပိုးမထိုး
 ထွက်ပြီးသော ဆင်စွယ် ဝင်တယ်လို့ မရှိ
 ကြည့်တော့ ဆင်၊ မြင်တော့ ထီး
 မျက်မမြင်ပုဏ္ဏားခြောက်ယောက် ဆင်ကိုမှန်းပြီး လက်နဲ့စမ်းသလို

ဆင်သတ္တဝါ ကြီးသော်လည်း ရေမျောနိုင်
 ဆင်ကောင်ကြီးသလောက် မျက်လုံးသေး
 ဆင်ဟုတ်ကြောင်း နှာမောင်းသက်သေ
 ဆင်ဗွေ မြင်းဗွေထက် နှုတ်ဗွေက ပိုဆိုး
 ဆင်ဝှေ့ ရန်ရှောင်
 တောဆင်ရိုင်း ခမဲပေး
 ဆင်ပေါက် ကောက်ရိုးခိုး
 အလံနှင့်ပြေးသည့် ဆင်လို
 ကိုယ့်တပ် ကိုယ်ပြန်နိုင်တဲ့ ဆင်
 ဆင်ချည်တဲ့ကြိုး ကြက်ချည်
 ကြက်ချည်တဲ့ကြိုး ဆင်ချည်
 ပွဲ နေ့ဝင်
 ဆင် ညကောက်
 တောဆင် ထူးမကြောက်
 တောဆင်ရိုင်း ကျွေးသွင်း
 ချွန်းအုပ်မှ ဆင်နိုင်
 ချွန်းကိုင်မှ ဆင်ကြောက်
 ဆင်ဖိုးထက် ချွန်းဖိုးကြီး
 ယောက်ျားလက်မောင်း ဆင့်နှာမောင်း
 ဆင်ဖြူတော် ဝင်မှာ ချည်တခင်နဲ့ ကျိန်းကြေ
 ဆင်ကြမ်းက ကျုံး၊ လူကြမ်းက ထိပ်တုံး
 ဆင်သွားတော့ လမ်းဖြစ်

ဆင်လိမ္မာ ချွန်းသာသာအုပ်
 ဆင်ဖြူတော်မှန်ရင် ချွန်း မလို၊ ထူး မလို
 ဆင်ပေါ်ကလူ ခွေးဟောင်
 ဆင့်နောက် ခွေးပါ
 ဆင့်အခြီး ခွေးမျှော်
 ဆင်သွားရာ ကျားပါ
 ကျားနှင့်ဆင် လယ်ပြင်မှာတွေ့
 ဆင်ပွဲမှာ ပဝါပျောက်
 အဆင်မတော် ဆင်တော်နဲ့ ခလောက်
 ဆင့်ပါးစပ် နှစ်ဖက်
 ဆင်ဖြူတော် ခိုပြီး ကြံစုပ်
 ဆင်ဝိန် ကွဲလောက်
 ဆင်ဖြူတော်ဖြုတ်စားချင် အိုးရိုမှ

ကာတွန်းဆရာကြီးဦးဖေသိန်း
ရေးဆွဲခဲ့သော
ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်နိပါတ်တော်များမှ
တရားပုံပြင်များ
ထွက်ပါတော့မည်။

Aesop's FABLES

အိစ္ဆတ် ပုံပြင်များနှင့်

ပုံပြင်တကာပုံပြင်များ

ကာတွန်း ဦးဖေသိန်း
တင်ပြသည်

ထွက်ချေ